

Fides

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 2 • 25.2.2022

**Profeetta Barukin
kanssa katumuksen
tiellä s. 12**

**Mistä kirkon
nykykehityksessä
on kyse? s. 14**

**Paastonaika
kutsuu
rukoukseen**

Huolta ja huojennusta

Kun tämä lehti tulee painosta, Venäjä on jo saatanut hyökätä Ukraina, tai sitten ei. Mahtailu, häikäilemätön ja valheellinen vihanlietsonta ja välinpitämättömyys ihmisten elämästä, rauhas- ja turvallisuudesta ovat ryöstäytyneet käsistä, tai sitten maltti ja tahto säilyttää rauha ovat onnistuneet estämään tilanteen pahenemisen. On toivottava, että muun maailman osoittama ilahduttavan laaja yksimielisyys Ukrainan kriisissä lopulta laannuttaa sodanhimon. Missään sodassa ei ole todellisia voittajia, lähinnä vain uhreja ja

suuri jälleenrakentamisen taakka. Rukoilkaamme sen puolesta, että turhilta ihmishenkien menetyksiltä vältyttäisiin.

Kevään jo koittaessa ja koko yhteiskuntamme henkistä kestävyys koetelleen epidemian toivottavasti laantuessa lienee paikalliskirkkona sopivaa vähän jo tarkastella mennyttä ja tulevaa. Vähitellen on aika palata kohti normaalia. On aika totutella jälleen siihen viikkorytmiin, että sunnuntaina käydään messussa ja tavataan tuttuja seurakunnassa. Että valmistaudutaan ja osallistutaan seurakunnan, yhdistysten ja ryhmien ja koko hiippakunnan yhteisiin tapahtumiin: hartauksiin, esitelmiin, pyhiinvaelluksiin (Köyliö, Hattula, yms.) sekä hiippakuntajuhlaan.

Aika on myös muistaa, että seurakuntien ja koko kirkon aktiivisuus ja elämä riippuvat jokaisesta meistä. Paljon me olemme voineet tehdä kotoakin käsin, mutta yhteisöllisyys ja sakramentaalinen elämä ovat myös jotakin välttämättä konkreettista. Ihminen ei ole vain henkinen, hengellinen olento vaan myös ruumiillinen. Fyysinen todellisuus on osa kokonaisvaltaista ihmisenä olemista: me emme voi halata toisiamme etänä saatikka ottaa vastaan sakramenteja etänä.

Luultavasti Jumala yksin tietää senkin, milloin hiippakuntamme vihdoon saa uuden piispan. Sen asian puolesta voi vain rukoilla. Toukokuussa tulee kuluneeksi jo kolme vuotta siitä, kun piispa Teemu Sippo SCJ jäi eläkkeelle. Se on pitkä aika kasvavalle ja monien kysymysten edessä olevalle hiippakunnalle. Kuka tahansa piispaksi valitaankin, hänen tehtävänsä ei ole helppo, ja ennen muuta hän tarvitsee avuliaan ja yhteistyökykyisen vastaanoton, jotta hän todella voisi rakentaa ja ohjata paikalliskirkkoamme kohti valoisaa tulevaisuutta, ei yksin työtä tehden vaan yhdessä koko hänelle uskotun lauman kanssa.

Samaan aikaan kirkko etsii synodaalisuutensa sisältöä. Ehkä me kaikki voimme auttaa sitä. Ehkä juuri tämä aika, kun meitä kutsutaan palaamaan kirkkoon, on se merkki, jota me olemme odottaneet. Palatkaamme kirkkoon ja kulkekaamme sen rinnalla uudistuneella rakkaudella ja innolla.

M. Tervaportti

Ilouutinen: hiippakuntajuhlaa vietetään taas

Perinteinen hiippakuntajuhla järjestetään jälleen tulevina kesänä. Kaksi vuotta koronan takia tauolla ollut koko hiippakunnan yhteinen juhla pidetään tänä vuonna lauantaina 13.8.2022 Turussa.

Hiippakuntajuhla alkaa juhlallisella messulla Turun tuomiokirkossa klo 11.00. Messussa saa kantaesityksensä suomalaisen, Saksassa asuvan musiikin tohtori Terhi Dostalin säveltämä orkesterimessu jousiorkesterille, kuorolle ja uruille. Siinä esiintyy Mikkelin kaupunginorkesterin jousiorkesteri ja Suomen laulu -kuoro.

Hiippakuntajuhlan muusta ohjelmasta saadaan lisätietoja tuonnempana. Tervetuloa mukaan!

Kädessäsi on uudistunut Fides-lehti.

Lehden formaatti ja painoasua uudistettiin samalla, kun kirjapaino vaihtui Botnia Printiin Kokkolaan.

Tämä lehti on postitettu paavin paastoviestin julkaisurajoitusten takia poikkeuksellisesti vasta maanantaiksi 28.2. Lehti on kuitenkin luettavissa netissä jo perjantaina 25.2. iltapäivällä.

Fides

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad

Vuosi 2022
85. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

AD Petri Kovács

2022

No	DL	ilm.	vko
1	10.1.	21.1.	3
2 P	14.2.	25.2.	8
3	14.3.	25.3.	12
4	18.4.	29.4.	17
5 P	30.5.	10.6.	23
6	25.7.	5.8.	31
7 P	29.8.	9.9.	36
8	26.9.	7.10.	40
9	31.10.	11.11.	45
10 P	5.12.	16.12.	50

Painettu paperilehti (P) 4 kertaa vuonna 2022, muut digiversiona verkossa osoitteessa fides.katolinen.fi

Toimitus / Redaktion

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Puh./tel. 09-6129470

E-mail fides@katolinen.fi

Internet fides.katolinen.fi

Ilmestyy 10 kertaa vuonna 2022, joista 4 lehteä paperisena. Postituksen hinta 20 €, ulkomaille 25€. Ut kommer med 10 nummer årligen, 4 tryckta, 6 online. Pre-numeration 20 €, till utlandet 25 €.

Tilausmaksut laskutetaan tilauksen tehneiltä sähköpostilla tai paperisella laskulla.

Osoitteenmuutokset
info@katolinen.fi tai
katolinen.fi/osoitteet

Painopaikka

Botnia Print Oy, Kokkola

Vapaaehtoinen lehtimaksu:

Voit halutessasi maksaa irtonumerosta 5 € tai muun sopivaksi katsomasi summan tilille: Katolinen kirkko Suomessa, FI34 1555 3000 1166 17, NDEAFIHH, viite: 70072, tai Nordea Siirto -ohjelmalla käyttämällä oheista QR-koodia.

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlahyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Franciscuksen viesti
paastonajalle
- 8 Hiippakunnan paastokäsäky
- 9 Sisar Simppi muistoissamme
- 10 In memoriam isä Jan Aarts SCJ
Saarna isä Jan Aartsin
sielunmessussa
- 11 Usko – isä Jan Aartsin mietteitä
- 12 Profeetta Barukin kanssa
katumuksen tiellä
- 14 Mistä kyse kirkon nykytilassa?
- 17 Den stora fastan
- 18 Caritas-kuulumisia
- 19 Att sprida ljus | Kirjat
- 20 Ilmoituksia
- 21 Seurakunnat ja ohjelmat
- 24 Tulojen kehitys herättää huolta

Kannen kuva: Tuhkakeskiä aloittaa paastonajan.
© Dreamstime.com

AJANKOHTAISTA

Kirkko rukoilee Ukrainan rauhan puolesta

Paavi Franciscus on seurannut Ukrainan kriisiä jo pitemmän aikaa ja kutsunut uskovia rukoilemaan rauhan puolesta Ukrainassa. Erityistä rukouspäivää tätä tarkoitusta varten vietettiin sunnuntaina 23.1., jolloin pyhä isä muun muassa pyysi kaikkia hyvän tahdon ihmisiä "kohottamaan rukouksia kaikkivaltiaalle Jumalalle, jotta kaikki poliittinen toiminta ja aloitteellisuus palvelisi ihmisten veljeyttä eikä puoluepoliittisia tavoitteita".

Paavi oli jo aiemmin tammikuussa vedonnut diplomaattikunnalle pitämässään puheessa sen puolesta, että olisi oltava "molemminpuolinen luottamuksen ja valmiuden rauhalliseen keskusteluun pitäisi innostaa kaikkia osapuolia löytämään hyväksyttäviiä ja kestäviä ratkaisuja Ukrainassa".

Helmikuussa monet piispainkokoukset, samoin kuin esimerkiksi kardinaalivaltiosihteeri Pietro Parolin ja Pyhän istuimen pysyvä edustaja ETYJ:ssä, monsignore Janusz Urbanczyk ovat tahoillaan vedonneet diplomaattisiin keinoihin ja rauhan säilymisen puolesta. Viimeksi mainittu totesi ETYJ:ssä pitämässään puheessa muun muassa, että "sota on hulluutta" ja ne, jotka siitä kärsivät, eivät suinkaan ole niitä, jotka sotia aloittavat, vaan niiden avuttomia uhreja. Hän myös esitti Pyhän istuimen vetoamuksen, että "kaikki sodan uhkan vihjauksetkin pitäisi saada vaikenemaan" ja että "miehiä, naisia ja lapsia pitäisi suojella konfliktin kauhulta".

KATT / Vaticannews.va

Kristittyjen vainot lisääntyvät edelleen

Maailmanlaajuisen kristillisen Open Doors -avustusjärjestön kokoama World Watch List 2022 -katsaus kristittyjen kokemaan vainoon eri puolilla maailmaa julkaisiin jälleen tammikuussa. Raportin mukaan vähintään vakavaa vainoa ja syrjintää uskonsa vuoksi kokee nyt jopa 360 miljoonaa kristittyä. Vainot ovat nousseet raportin 29-vuotisen historian ennätystasolle. Seuraavassa avustusjärjestön lehdistötiedotteen pääkohtia:

WWL:n kärkisijalle on noussut Afganistan, jossa Taleban-hallinto jäljittää kristittyjä aktiivisesti ovelta ovelle. Pidätettyjä kristittyjä on vaadittu paljastamaan verkostonsa ennen teiloitusta. Talebanin esimerkki on rohkaissut jihadistiryhmiä ympäri maailman, ja yhä useammat pitävät islamilaisen kalifaatin perustamista jälleen mahdollisena.

Vaikka Pohjois-Korea putosi tänä vuonna toiselle sijalle, vainon taso on maassa ennätykskorkea: kristittyjen pidätykset ja kotikirkkojen sulkemiset lisääntyivät. Pidätyksestä seuraa väistämättä vankeus uudelleen koulutusleireillä, joilta vain harvat selviävät hengissä.

Autoritäärinen Kiina vaatii kansalaisiltaan yhdenmukaisuutta puheessa, käyttäytymisessä ja uskossa. Valvonnassa kommunistinen puolue hyödyntää urauurtavaa teknologiaa. Intia on siirtymässä yhä enemmän nationalistiseen hindutva-ideologiaan, jonka mukaan intialaisen on oltava hindu. Ideologiaan (yksi maa, yksi kansa, yksi usko) taipumattomille on odotettavissa lisää rangaistuksia.

Afganistanin lisäksi kristittyihin kohdistuva väkivalta lisääntyi huomattavasti Qatarissa, Indonesiassa ja Myanmarissa. Vuoden sisällä maailmassa tapettiin uskonsa vuoksi ainakin 5 898 kristittyä, joista suurin osa Saharan eteläpuolisissa maissa, erityisesti Nigeriassa (4 650). Kirkkoiskuja tehtiin 5 110, ja kristittyjen pidätykset kasvoivat 44 prosenttia. Kristittyihin kohdistuva painostus – kuten syrjintä työelämässä ja perheessä sekä avustuksia tai lääkkeitä jaettaessa – jatkoivat kasvuaan.

Pakoon kotiseudultaan on joutunut lähtemään arviolta 84 miljoonaa ihmistä, joista merkittävä osa on kristittyjä. Sadattuhannet kristityt ovat paenneet islamistista väkivaltaa, pakkovärväystä armeijaan, sisällissotaa, valtion sortoa ja suvun painostusta.

KATT / Opendoors.fi

Emerituspaavin kirje Münchenin hyväksikäyttötutkimusten johdosta

Emerituspaavi Benedictus XVI julkaisi sunnuntaina 6.2.2022 kirjeen, jolla hän vastasi keskusteluun hiljattain julkaistusta raportista Münchenin-Freisingin arkkihiippakunnassa tapahtuneesta seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Emerituspaavi eli Joseph Ratzinger toimi arkkihiippakunnan piispana vuosina 1977–1981.

Kirjeessään Benedictus kiittää ensin sydämellisesti ystäviään, jotka laativat hänen puolestaan 82-sivuisen lausunnon asiaa tutkineelle lakifirmalle. Tämä työ vaati 8000 digitalisoidun sivun lukemista ja analysoimista. Tässä prosessissa tapahtui huolimattomuusvirhe koskien tapaamista, joka pidettiin 15. tammikuuta 1980. Benedictus toteaa kirjeessä, että häntä on satuttanut syvästi se, että tätä virhettä on käytetty syynä leimata hänet valehtelijaksi.

Kiitos ja tunnustus

”Olen erityisen kiitollinen paavi Franciscuksen minulle henkilökohtaisesti ilmaisemasta luottamuksesta, tuesta ja rukouksesta”, emerituspaavi kirjoittaa ja kiittää samalla monia muita, jotka ovat lähettäneet hänelle kannustavia kirjeitä.

Kirje jatkuu kuitenkin synnintunnustuksen teemalla. Benedictus pohtii kirkon päivittäisen liturgian eteemme asettamia synnintunnustuksen sanoja: mea maxima culpa, omasta suuresta syystäni. Nämä sanat eivät koske jokaista samalla lailla joka päivä, mutta ”joka päivä ne saavat minut kysymään, pitäisikö minun tänäänkin puhua ’ylisuuresta syylisyydestä’”.

”Erityisesti monilla apostolisilla matkoillani kaikissa kohtaamisissani ihmisten kanssa, jotka ovat joutuneet pappien hyväksikäyttämiksi, olen katsonut tämän ylisuuren syylisyyden seuraksia

Vatican Media

suoraan silmiin ja oppinut ymmärtämään, että meidät itsemmekin vedetään mukaan siihen, jos haluamme katsoa sitä sormiemme läpi tai emme puutu siihen tarvittavalla päättäväsyydellä ja vastuulla, niin kuin on tapahtunut ja tapahtuu aivan liian usein.”

”Minulla on ollut suuri vastuu katolisessa kirkossa. Sitä suurempi on tuskani niistä rikkomuksista ja virheistä, joita aikamani on tapahtunut asemapaikoissani. Jokainen seksuaalisen hyväksikäytön tapaus on vastenmielinen ja korjaamaton. Seksuaalisen hyväksikäytön uhreilla on syvin myötätuntoni, ja tunnen suurta surua jokaisesta yksittäisestä tapauksesta.”

”Ymmärrän koko ajan paremmin sen inhon ja pelon, joka valtasi Kristuksen Öljymäellä, kun hän näki kaiken sen kamaluuden, joka hänen oli vielä itse kestävä ja voitettava. Se, että opetus-

lapset saattoivat samaan aikaan nukkua, on ikävä kyllä se tilanne, joka on tänäänkin uudelleen edessämme ja johon minäkin pidän tarpeellisena vastata. Voin vain pyytää Herraa, kaikkia enkeleitä ja pyhiä ja teitä, rakkaat sisaret ja veljet, rukoukseen puolestani Herraa, Jumalaamme.”

Jumala on oikeudenmukainen tuomari, ystävä ja veli

Emerituspaavi jatkaa: ”Pian joudun elämäni tuomarin eteen. Kun katson pitkää elämääni, minulla on paljon syytä pelkoon ja vavistukseen. Olen kuitenkin hyvällä mielellä, sillä luotan vakaasti siihen, että Herra ei ole vain oikeudenmukainen tuomari, vaan myös ystävä ja veli, joka on jo kärsinyt puutteitteni vuoksi, ja siksi hän on myös puolustajani.”

KATT / Vaticannews.va

Kuurian uudistus etenee

Paavi Franciscuksen yksi itselleen asettama tavoite uudistaa Rooman kuuria eli yleismaailmallisen kirkon keskushallintoa on kierähtänyt taas asteen eteenpäin, kun pyhä isä uudisti helmikuun alkupuolella Uskonopin kongregaation organisaatiota vastaamaan ajankohtaisia tarpeita. Kongregaatio koostuu tästedes kahdesta eri osastosta, joilla on oma sihteeristönsä, mutta yhteinen esimies, kardinaaliprefekti. Sihteeristöistä toinen keskittyy uskon ja moraalin opillisiin kysymyksiin (doctrina), toinen taas kurinpidollisiin asioihin (disciplina).

Viime vuosina kurinpidolliset asiat ovat tuoneet kongregaatiolle paljon lisää työtä. Uudistuksen toivotaankin vapauttavan resursseja enem-

män myös nimenomaan uskonopin ja moraalin kysymysten käsittelyyn. Tätä edesauttaa myös se, että kummankin osaston päivittäisistä asioista vastaa oma sihteeristö avustajineen.

Uskonopin kongregaation opillisen osaston tarkoitus ”käsitellä asioita, jotka kuuluvat uskon- ja moraaliopin edistämiseen ja suojelemiseen. Se edistää myös tutkimusta, jonka tarkoitus on lisätä ymmärrystä uskosta ja tukea sen välittämistä evankelioimisen apuna.” Samoin opillisen osaston tehtävänä on tarkastaa muiden kuurian yksiköiden asiakirjoja sekä kirjoituksia ja mielipiteitä, ”jotka vaikuttavat ongelmallisilta oikean uskon näkökulmasta, rohkaista vuoropuhelua niiden kirjoittajien kanssa ja ehdottaa sopivia korjauksia”.

Kurinpidollisen osaston tehtävä kohdistuu kongregaation tuomiovaltaan kuuluvien rikosten käsittelemiseen. Sen vastuulla on valmistella ja toteuttaa kanonisten normien mukaisia käytäntöjä, joiden avulla kongregaatio voi edistää oikeuden toteutumista. Tämän toteuttamiseksi kurinpidollinen osasto voi myös tarjota sopivaa koulutusta.

Rooman kuurian uudistamisen lisäksi paavi Franciscus teki muutoksia helmikuun puolivälissä myös sekä lännen että idän kirkkojen kanonisen oikeuden kaanoneihin. Muutoksilla hän tavoittelee tiettyjen vastuiden siirtämistä Roomasta hiippakuntien piispoille, jotta ”kollegiaalisuuden ja sielunhoidollisen vastuun tunne vahvistuisi”.

KATT / Vaticannews.va

27.2. kirkkovuoden 8. sunnuntai (IV)

1L Sir. 27:4-7
Ps. 92:2-3, 13-14, 15-16. – vrt. 2a
2L 1. Kor. 15:54-58
Ev. Luuk. 6:39-45

*Paastonaika***2.3. tuhkakeskiiviikko**

1L Joel 2:12-18
Ps. 51:3-4, 5-6a, 12-13, 14+17. – vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20-6:2
Ev. Matt. 6:1-6, 16-18

Paasto- ja abstinenssipäivä.

6.3. paaston 1. sunnuntai (I)

1L 5. Moos. 26:4-10
Ps. 91:1-2, 10-11, 12-13, 14-15. – vrt. 15b
2L Room. 10:8-13
Ev. Luuk. 4:1-13

13.3. paaston 2. sunnuntai (II)

1L 1. Moos. 15:5-12, 17-18
Ps. 27:1, 7-8a, 8b-9abc, 13-14. – 1a
2L Fil. 3:17-4:1 tai 2L Fil. 3:20-4:1
Ev. Luuk. 9:28b-36

19.3. lauantai, pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso, juhlapyhä

1L 2. Sam. 7:4-5a, 12-14a, 16
Ps. 89:2-3, 4-5, 27+29. – 37
2L Room. 4:13, 16-18, 22
Ev. Matt. 1:16, 18-21, 24a tai Ev. Luuk. 2:41-51a

20.3. paaston 3. sunnuntai (III)

1L 2. Moos. 3:1-8a, 13-15
Ps. 103:1-2, 3-4, 6-7, 8+11. – 8a
2L 1. Kor. 10:1-6, 10-12
Ev. Luuk. 13:1-9

25.3. perjantai, Herran syntymän ilmoittaminen, juhlapyhä

1L Jes. 7:10-14, 8:10c
Ps. 40:7-8a, 8b-9, 10, 11. – vrt. 8b+9a
2L Hepr. 10:4-10
Ev. Luuk. 1:26-38

27.3. paaston 4. sunnuntai (IV) – laetare

1L Joos. 5:9a, 10-12
Ps. 34:2-3, 4-5, 6-7. – 9a
2L 2. Kor. 5:17-21
Ev. Luuk. 15:1-3, 11-32

Sinä armahdat kaikkia, Herra,
etkä halveksi ainoatakaan niistä,
jotka olet tehnyt,
sinä et katso ihmisten syntiä heidän
katumuksensa tähden
ja säästät heitä, sillä sinä olet Herra,
meidän Jumalamme.

Tuhkakeskiiviikon alkuvirsi

Rukouksen apostolaatti

Helmikuun 2022 rukouksen apostolaatin palsta

Kirkon alkuaajoista asti monet uskovat ovat kuulleet Kristuksen kehotuksen: ”Jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille ... Tule sitten ja seuraa minua.” (Matt. 19:21) Niin kutsutut evankeliset neuvot, joilla tarkoitetaan ohjetta seurata Kristusta naimattomana, köyhänä ja kuuliaisena, ovat perustana kolmelle luostarilupaukselle, jotka antamalla mies tai nainen liittyy sääntökunnan jäseneksi. Nimitys sääntökunta johtuu kunkin veljes- ja sisarkunnan elämää ohjaavasta luostarisäännöstä.

Suomessa toimivat nykyisin seuraavat sisarkunnat: Jeesuksen pikkusisaret vuodesta 1953 lähtien, Ursuliinisaret Karjalan kannaksella 1906–1914 ja jotka palasivat uudelleen Suomeen 1976, Birgittalaisisaret vuodesta 1986 lähtien, Rakkauden lähetyssisaret aloittivat toimintansa 1999, Kalleimman veren sisaret saapuivat Suomeen Yhdysvalloista 1939. Suomessa kaksi naista kuuluu vihittyjen neitsyiden säätyyn. Hiippakunnassa toimivat myös Karmeliittaisisaret 1988–2021 ja mm. Jeesuksen pyhän sydämen sisaret aina vuoteen 1986.

Kun mietimme, mikä saa ihmisen lähtemään seuraamaan Kristuksen viitoittamaa tietä, meidän kannattaa pysähtyä uskontunnustuksessa olevaan kahteen sanaan, jotka voivat auttaa meitä ymmärtämään sääntökuntakutsumukseenkin sisältyvää salaisuutta. Kristus itse on esimerkinä. Ilman uskontunnustuksen sanoja kaikki se, mitä Kristus on tehnyt, menettäisi merkityksensä. Nämä sanat ovat: *pro nobis* – meidän puolestamme. Hänet on ristiinnaulittu meidän puolestamme. Jeesuksella ei ole ollut koskaan mitään erillistä ole-massaoloa, sillä kaikki, mitä hän teki, hän ei koskaan tehnyt yksityisenä yksilönä. Kun hän rukoili, hän rukoili toisten puolesta; kun hän kiitti, hän kiitti muiden puolesta; kun hän kuoli, hän kuoli toisten puolesta; ja kun hän nousi ylös kuolleista, hän nousi ylös toisten puolesta. Hänessä rukoili, kiitti, kuoli ja eli koko ihmiskunta. Mitään ei tapahtunut hänen itsensä takia, vaan kaikki tapahtui toisten takia. Koska näin oli Jeesuksen elämässä, samoin kuuluu olla kaikilla, jotka tahtovat seurata hänen jalanjäljissään. Rukous toisen puolesta, kärsimys toisen puolesta – ja vieläpä – myös ilo toisen puolesta ovat kristinuskon sydämessä. Tämän kuukauden aikana rukoilemme ja kiitämme kaikista näistä naisista, jotka ovat ”*pro nobis*”, jotka rukoilevat ja uhraavat elämänsä toisten puolesta. Näiden naisten kutsumus on aina tarkoitettu tehtäväksi, jossa halutaan pelastaa ne, joita ei vielä ole kutsuttu. Kutsun seuraaminen sisältää luopumista monista asioista ja valmiutta liittyä Kristukseen ja auttaa ihmisiä myös löytämään tien Kristuksen yhteyteen. Nämä naiset todistavat maailman edessä, että Jumala elää.

isä Stanisław Zawilowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Helmikuu

- Rukoilemme sääntökuntasisarten ja Jumalalle vihittyjen naisten puolesta ja kiitämme heitä heidän tehtävästään ja rohkeudestaan; voikoot he jatkuvasti löytää uusia vastauksia aikamme haasteisiin.

Februari

- Vi ber för ordenssystrar och gudsvigda kvinnor, vi tackar för deras kallelse och mod, låt dem fortsätta att finna nya svar på vår tids utmaningar.

Maaliskuu

- Rukoilemme, jotta kristityt bioetiikan uusien haasteiden edessä jatkuvasti rukouksillaan ja toiminnallaan puolustaisivat kaiken ihmiselämän arvokkuutta.

Mars

- Vi ber att kristna som står inför nya bioetiska utmaningar, kan fortsätta att försvara värdet i allt mänskligt liv i bön och handling.

Paastonaika on otollinen aika uudistumiseen

Paavin paastoviesti 2022

P A A S T O

«Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille» (Gal. 6:9-10a)

Rakkaat sisaret ja veljet!

Paastonaika on otollinen aika uudistumiseen niin henkilökohtaisesti kuin yhteisöllisestikin. Se johdattaa meidät kuolleen ja ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen pääsiäiseen. Paastonaikana 2022 meidän on hyvä mietiskellä pyhän Paavalin kehotusta galatalaisille: «Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa (kairos), meidän on siis tehtävä hyvää kaikille» (Gal. 6:9-10a).

1. KYLVÄMINEN JA KORJAAMINEN

Tässä katkelmassa apostoli käyttää kylvämisen ja sadonkorjuun vertauskuvaa, joka on Jeesuksellekin rakas (vrt. Matt. 13). Pyhä Paavali puhuu meille *kairoksesta*: otollisesta ajasta hyvän kylvämiseen, jotta voisimme korjata sadon. Mikä on meille tuo otollinen aika? Varmasti paastonaika, mutta myös koko maanpäällinen elämämme, jonka kuva paastonaika jollakin tavalla on.¹ Elämässämme liian usein vallitsee ahneus ja ylpeys, halu omistaa, koota ja kuluttaa, kuten osoittaa evankeliumin vertauksen typerä mies: hän ajatteli elämänsä olevan varmaa ja onnellista koottuaan suuren omaisuuden aittoihinsa (vrt. Luuk. 12:16-21). Paastonaika kutsuu meitä kääntymykseen, ajattelutavan muutokseen, jotta elämän totuus ja kauneus ei ole omistamisessa vaan jakamisessa, ei kokoamisessa vaan hyvän kylvämisen ja jakamisessa.

Vatican Media

Ensimmäinen viljelijä on Jumala itse, joka anteliaasti «kylvää jatkuvasti ihmiskuntaan hyvän siemeniä» (kiertokirje Fratelli tutti, 54). Paastonaikana meitä kutsutaan vastaamaan Jumalan lahjaan ottaen vastaan hänen «elävän ja väkevän» Sanansa (Hepr. 4:12). Jatkuva Jumalan Sanan kuunteleminen tekee meistä avoimia ja kuuliaisia hänen toimintaansa kohtaan (vrt. Jaak. 1:21) ja kantaa hedelmää elämässämme. Se ilahduttaa meitä, mutta vielä suurempi on kutsu olla «Jumalan työtovereita» (1. Kor. 3:9), käyttäen hyvin tätä aikaa (vrt. Ef. 5:16) kylväen hyvän siemeniä. Tämä kutsu kylvää hyvää ei ole taakka, vaan armo, jolla Luoja tahtoo meidän aktiivisesti liittyvän hänen omaan hedelmää kantavaan hyvyiteensä.

Entä sadonkorjuu? Emmekö kylvä saadaksemme korjata? Varmasti. Pyhä Paavali korostaa kylvämisen ja korjaamisen yhteyttä: «joka niukasti kylvää, se niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se runsaasti niittää» (2. Kor. 9:6). Mutta mistä sadosta on kyse? Ensimmäinen kylvämämme hyvyiden hedelmä ilmenee meissä itsessämme ja jokapäiväisissä suhteissamme muihin, pienimmissäkin hyvissä teoissamme. Jumalassa mikään pieninkään rakkauden teko, mikään «antelias vaivannäkö» ei mene hukkaan (vrt. kehotuskirje Evankeliumi gaudium, 279). Hedelmistä puu tunnetaan (vrt. Matt. 7:16-20); elämä täynnä hyviä tekoja loistaa valoa (vrt. Matt. 5:14-16) ja tuo Kristuksen tuoksun maailmaan (vrt. 2. Kor. 2:15). Jumalan

palveleminen synnistä vapaina kantaa pyhytyksen hedelmää kaikkien pelastukseksi (vrt. Room. 6:22).

Tosiasiaa saamme nähdä vain pienen osan hedelmistä, joita olemme kylväneet, sillä, evankeliumin sanojen mukaan, «toinen kylvää, toinen korjaa» (Joh. 4:37). Juuri kylvämällä toisten hyväksi osallistumme Jumalan suureen hyvyyteen: «Toisaalta on jaloa kyetä aloittamaan prosesseja, joiden hedelmät toiset kokoavat, panna toivomme siihen, että kylvämillemme hyvyyden siemenillä on salaista voimaa» (kiertokirje *Fratelli tutti*, 196). Kylväminen toisten hyväksi vapauttaa meidät ahdaskatseisesta oman edun tavoittelusta ja antaa toiminnallemme pyyteettömyyden hengen, liittää meidät Jumalan osaksi Jumalan pelastussuunnitelman suurenmoista horisonttia.

Jumalan Sana avartaa ja kohottaa katseemme: se julistaa meille, että todellinen sadonkorjuu on eskatologinen, viimeisen loppumatoman päivän sadonkorjuu. Elämämme ja tekojemme kypsä hedelmä «kokoaa satoa iankaikkiseen elämään» (Joh. 4:36); silloin meillä on «aarre taivaissa» (Luuk. 12:33; 18:22). Jeesus itse käyttää vertauskuvaa siemenestä, joka putoaa maahan

ja kuolee kantaakseen hedelmää, ilmaistakseen kuolemansa ja ylösnousemuksensa salaisuutta (vrt. Joh. 12:24). Pyhä Paavali toistaa sen puhuessaan ruumiimme ylösnousemuksesta: «Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis» (1. Kor. 15:42-44). Tuo toivo on suuri valo, jonka ylösnoussut Kristus tuo maailmaan: «Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä. Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet» (1. Kor. 15:19-20). Ne, jotka, ovat yhtä hänen kanssaan rakkaudessa, «yhtäläises-

sä kuolemassa» (Room. 6:5), ovat yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa iankaikkiseen elämään (vrt. Joh. 5:29): «Mutta Jumalan omat loistavat silloin Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko» (Matt. 13:43).

2. «MEIDÄN EI PIDÄ VÄSYÄ TEKEMÄÄN HYVÄÄ»

Kristuksen ylösnousemus elävöittää maallista toivoa iankaikkisen elämän «suurella toivolla» ja istuttaa jo tähän aikaan pelastuksen siemenen (vrt. Benedictus XVI, kiertokirje *Spe salvi*, 3; 7). Särkyneiden unelmien katkera pettymys, huoli edessä olevista haasteista ja lanistuminen vähäisten voimavarojemme vuoksi voi johtaa kiusaukseen sulkeutua individualistiseen itsekkyyteen ja välinpitämättömyyteen toisten kärsimystä kohtaan. Parhaatkin resurssit ovat rajallisia: «Nuoretkin väsyvät ja

nääntyvät, nuorukaiset kompastelevat ja kaatuvat» (Jes. 40:30). Mutta Jumala «virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa... kaikki, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohoavat siivilleen kuin kotkat. He juoksevat eivätkä uuvu, he vaeltavat eivätkä väsy» (Jes. 40:29.31). Paastonaika kutsuu meitä uudelleen panemaan uskomme ja toivomme Herraan (vrt. 1. Piet. 1:21). Vain kiinnittäen katseemme ylösnoukseeseen Jeesukseen Kristukseen (vrt. Hepr. 12:2) voimme omaksua apostolin kehoituksen: «Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää» (Gal. 6:9).

Älkäämme väsykö rukoilemaan. Jeesus opetti, että «aina tulee rukoilla, koska lanistumatta» (Luuk. 18:1). Meidän on rukoilta-va, koska tarvitsemme Jumalaa. On vaarallinen

harhakuvitelma ajatella, että me itse riitämme. Pandemia on käsinkosketeltavasti näyttänyt heikkoutemme henkilökohtaisesti ja yhteisönä. Antakoon tämä paastonaika meidän kokea, kuinka usko Jumalaan tuo lohdutuksen; ilman häntä emme kestä (vrt. Jes. 7:9). Kukaan ei pelastu yksin, koska olemme kaikki samassa veneessä historian myrskyjen keskellä.² Mutta ennen kaikkea kukaan ei pelastu ilman Jumalaa, sillä vain Jeesuksen Kristuksen pääsiäislaulus voittaa kuoleman synkät vedet. Usko ei säästä meitä elämän koettelemuksilta, vaan auttaa kohtaamaan ne yhteydessä Jumalaan Kristuksessa, suurella toivolla, joka ei petä. Sen pantti on rakkaus, jonka Jumala on vuodattanut sydämiimme Pyhän Hengen kautta (vrt. Room. 5:1-5).

Älkäämme väsykö juurimaan pois pahaa elämästämme. Ruumiillinen paasto, johon paastonaika meitä kutsuu, vahvistakoon henkeämme taistelussa syntiä vastaan. Älkäämme väsykö pyytämään anteeksiantoa parannuksen ja sovituksen sakramentissa, tietäen, että Jumala ei koskaan väsy antamaan anteeksi.³ Älkäämme väsykö taistelemaan konkupsenssia vastaan, tuota heikkoutta vastaan, joka houkuttelee itsekkyyteen ja kaikkeen pahaan; vuosisatojen kuluessa se löytää monenlaisia keinoja saada ihminen lankeamaan syntiin (vrt. kiertokirje *Fratelli tutti*, 166). Yksi näistä keinoista on riippuvuus digitaalisesta mediasta, joka köyhdyttää ihmissuhteita. Paastonaika on otollinen aika vastustaa näitä houkutusia ja vaalia kokonaisvaltaisempaa inhimillistä kommunikaatiota (vrt. *ibid.*, 43), joka koostuu «todellisista kohtaamisista» (*ibid.*, 50) kasvoista kasvoihin.

Älkäämme väsykö osoittamaan lähimmäisenrakkautta. Tänä paastonaikana antakaamme almuja iloiten (vrt. 2. Kor. 9:7). Jumala, «joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ravinnoksi leivän» (2. Kor. 9:10), huolehtii meistä jokaisesta: ei vain antaen meille ravinnon, vaan myös voidaksemme anteliaasti tehdä hyvää toisille. Vaikka koko elämämme on aikaa hyvän kylvämiseen, hyödyntäkäämme erityisellä tavalla tätä paastonaikaa pitääksemme huolta lähellämme olevista, ollaksemme lähimmäisiä veljillemme ja sisarillemme, jotka ovat haavoittuneina elämän tiellä (vrt. Luuk. 10:25-37). Paastonaika on otollinen aika etsiä, ei vältellä, hädässä olevia; kutsua, ei laiminlyödä, niitä jotka kaipaavat kuuntelijaa ja rohkaisevaa sanaa; tavata, ei unohtaa, yksinäisyydestä kärsiviä. Toteuttakaamme käytännössä kutsua tehdä hyvää kaikille, varatkaamme aikaa osoit-

Jatkuu seuraavalla sivulla

taaksemme rakkautta pieniä ja heikkoja, hylättyjä ja halveksittuja, syrjittyjä ja syrjäytettyjä kohtaan (vrt. kiertokirje *Fratelli tutti*, 193).

3. «JOS EMME HELLITÄ, SAAMME AIKANAAN KORJATA SADON»

Paastonaika muistuttaa meille joka vuosi, että «hyvyyttä, rakkautta, oikeudenmukaisuutta ja solidaarisuutta ei saavuteta kertakaikkisesti; ne on saavutettava joka päivä» (ibid., 11). Pyytäkäämme siis Jumalalta maanviljelijän kärsivällisyyttä (vrt. Jaak. 5:7), jotta emme luopuisi tekemästä hyvästä, askel askeleelta. Joka kaatuu, tarttukoön Isän kätehen, joka aina nostaa meidät ylös. Joka eksyy pahan viettelysten peittämänä, palatkoon viivyttelemättä Jumalan luo, sillä «hänen anteeksiantonsa on runsas» (Jes. 55:7). Tänä kääntymyksen aikana, Jumalan armon ja kirkon yhteyden tukemina, älkäämme väsykö kylvämään hyvää. Paasto valmistaa maaperää, rukous kastelee, rakkaus tekee hedelmälliseksi. Uskossa meillä on varmuus siitä, että «jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon», ja että kestävyuden lahjan ansiosta saamme sen mitä on luvattu (vrt. Hepr. 10:36) meidän ja muiden pelastukseksi (vrt. 1. Tim. 4:16). Osoittaen veljellistä rakkautta kaikkia kohtaan olemme yhteydessä Kristukseen, joka on antanut henkensä puolestamme (vrt. 2. Kor. 5:14-15), ja maistamme ennalta Taivasten valtakunnan iloa, kun Jumala on «kaikkea kaikissa» (1. Kor. 15:28).

Neitsyt Maria, jonka kohdussa Pelastaja siki ja joka kätki kaiken sydämeensä «tutkistellen sitä» (Luuk. 2:19), hankkikoon meille kärsivällisyyden lahjan ja olkoon lähellämme äidillisellä läsnäolollaan, jotta tämä kääntymyksen aika kantaisi iankaikkisen pelastuksen hedelmää.

Roomassa, Lateraanibasilikassa, 11. marraskuuta 2021, pyhän Martinuksen muistopäivänä

Franciscus

1 Vrt. pyhä Augustinus, Serm. 243, 9,8; 270, 3; En. in Ps. 110, 1.

2 Vrt. rukoushetki pandemian aikana (27. maaliskuuta 2020).

3 Vrt. Angelus 17. maaliskuuta 2013.

Paastokäsky 2022 Helsingin hiippakuntaa varten

Vuonna 2022 tuhkakeskiviikko on 2.3.
ja pitkäperjantai on 15.4.

1. ABSTINENSSI

Uskovia velvoittaa tuhkakeskiviikkona, pitkänäperjantaina ja vuoden jokaisena perjantaina (jollei silloin ole juhlapyhä) *abstinenssi eli liharuoasta* pidättäytyminen. Siihen veloitetaan kaikkia 14 vuotta täyttäneitä.

Abstinenssin voi korvata myös

- pidättäytymällä jostain muusta ruokalajista tai juomasta,
- pidättäytymällä alkoholin nauttimisesta, tupakoinnista tai jostain muusta nautinnosta,
- rakkaudenteolla lähimmäisten hyväksi (Caritas),
- osallistumalla pyhään messuun, adoraatioon tai ristintien hartauteen tai johonkin muuhun hartaudenharjoitukseen,
- omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen.

2. PAASTO

Velvoittavia *paastopäiviä* ovat tuhkakeskiviikko ja pitkäperjantai. Paasto merkitsee sitä, että nautitaan ainoastaan yksi täydellinen ateriala ja muista aterioista vähän yli puolet tavallisesta. Paastoon veloitetaan kaikkia täysi-ikäisiä (18 vuotta täyttäneitä) 60. ikävuoteen asti.

3. KATUMUSVELVOLLISUUS

Uskovilla on velvollisuus *katumuksen tekoon* paastonaikana ja vuoden kaikkina perjantaina. Näinä aikoina kirkko kehottaa uskovia erityisellä tavalla rukoukseen, pidättäytymiseen ja lähimmäisenrakkautteen. Erilaisia mahdollisuuksia katumusvelvollisuuden täyttämiseen luetellaan kohdassa 1.

Jokainen voi löytää juuri itselleen sopivan tavan tehdä parannusta ja katumusta myös paastonajalla. Yksi suositeltava tapa on pidättäytyä jostakin ja paastonajan lopulla palmusunnuntaina antaa pidättäytymisen kautta säästynyt rahasumma hiippakunnan paastouhuriin niiden hyväksi, joilta usein puuttuu kaikkein välttämättömin elämää varten.

18. helmikuuta 2022

Marco Pasinato

Helsingin hiippakunnan asiainhoitaja

Sisar Simppi muistoissamme

11.5.1923 – 16.1.2022

Meidän kaikkien stellisläisten, lastentarhalaisten, turkulaisten ja hesalaisten Simppi, Pyhän Sydämen sisar Simplicitas, eli hienon, ansaitun pitkän elämän, joka päättyi 98-vuotiaana 16. tammi-kuuta 2022 Hollannissa, maassa, missä hän oli syntynyt isoon sisaruskatraaseen.

Itse en edes muista aikaa ennen sisar Simppiä. Suomeen tultuaan hän oli aluksi Turussa, mutta innokkaasti odotin kesiä, jolloin Simppi tulisi taas Stellikseen meidän iloksemme. Hän oli aina iloinen ja urheili tasavertaisesti meidän kanssa. Hän juoksi kilpaa Stelliksen talon ympäri, pelasi futista sisarten pitkän kaapu päällä. Sittemmin hän kertoi olleensa hyvin iloinen, kun sisarten pukua ei tarvinnut enää käyttää. Ei kuulemma tarvinnut kestää ihmisten tuijotuksia.

Hän järjesti meille kaiken maailman pelejä ja kilpailuja. Hän tuli hyvin toimeen vilkkaiden poikien kanssa – mitä vilkkaampi sitä enemmän hän piti. Hänellä oli jopa oma nukkumasoppensa niin kutsuttujen isojen poikien makuusalin yhteydessä.

En muista koskaan nähneeni sisar Simppiä vihaisena. Hän vei lapset metsään keräämään mustikoita, ja kupillisesta mustikoista sai aina karkin. Pienimmillä suut olivat toki siniset, kun niitä mustikoita osui enemmän suuhun kuin mukiin, mutta karkin siitä kupillisesta kuitenkin sai. Paljon nauroi tämä meidän hento ja energinen Simppimme. Laiturilla hän aina vahti lapsia, kun

olimme uimassa, ja huuteli sieltä, että rantaan päin, kun satuimme menemään liian syvälle. Meri oli niin läpinäkyvän kirkas, että nappasimme kalojakin käsin.

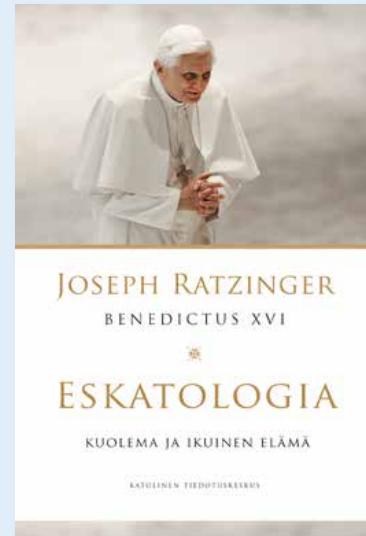
Henrikin kirkolla hän opetti lastentarhassa, jota tietysti kävivät myös poikani ja tyttäreni. Eihän seuraavasta sukupolvesta ilman Simpin kas-

vatusta olisi mitään tullut. Lapseni muistavat hänet iloisena, ystävällisenä, sydämellisenä, huumorintajuisena, naureskelevana, hymyilevänä, puheliaana, nopealiikkeisenä ja aina oikeudenmukaisena. Hän jakoi aina leikkiä lasten kanssa, oli leikki mikä tahansa. Hän oli lyhyt ja laiha ja silti täynnä energiaa. Hän opetti myös englantia. Balderin salissa Aleksanterinkadulla Simppi järjesti joulujuhlaohjelmaa. Kaikki lapset saivat sieltä lähtiessään pienen paperipussin namuja.

Kun sisar Simppi lähti takaisin Hollantiin, hänelle pidettiin Henrikin kirkossa läksiäismessu ja kahvitilaisuus pappilassa. Muistan itkeneeni vuolaasti. Hänen tuttavapiirinsä Suomessa oli valtava. Juolukorttiyhteys meillä säilyi ja tuli sitä Nijmegenissä käytyäkin Simppiä tapauksessa. Aina kun hän vieraili Suomessa, me tapasimme ja hän oli aina yhtä hento ja iloinen. Ei ollut yhtään muuttunut tämä meidän ilopillerimme ja meidän kaikkien rakastama sisar Simppi.

Kati Pap-Dévényi

Uusia kirjoja

Joseph Ratzinger ESKATOLOGIA

Eskatologia, oppi kuolemasta, ylösnousemuksesta ja ikuisesta elämästä, on ollut yksi Joseph Ratzingerin eli paavi Benedictus XVI:n keskeisistä teemoista. Teosta Ratzinger itse on pitänyt onnistuneimpana kirjanaan.

KATT, 316 sivua, hinta 25,-

Jeesus-lapsen Teresa VIIMEISET KESKUSTELUT

Teos joka johdattaa meidät syvälle pyhän Jeesus-lapsen Teresan yksityisyyteen. Se sisältää luostarisarten muistiinmerkitsemiä Teresan sanoja kuuden kuukauden ajalta ennen hänen kuolemaansa.

KATT, 342 sivua, hinta 26,-

katolinenkirjakauppa.net

Emerituspiispan saarna isä Jan Aartsin sielunmessussa

Pyhän Marian kirkossa Helsingissä 1.2.2022

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa,

Viikko sitten kuulumme uutisen, että ystävämme, kanssaveljemme, pappimme, isä Jan Aarts on siirtynyt ajasta ikuisuuteen. Hänen kuolemansa mahtoi tulla monille yllätyksenä, koska tieto hänen parantumattomasta sairaudestaan ei ollut saavuttanut moniakaan. Hän kuoli 26. tammikuuta Nijmegenissa, Alankomaissa.

Jan Aarts syntyi monilapsiseen katoliseen perheeseen 28. helmikuuta 1937 Vlierden kaupungissa Alankomaissa. Hän kävi koulua Pyhän Sydämen pappien oppilaitoksessa. Hänen tutustumisensa pappeihin oli lähtökohta hänen päätökselleen tulla itsekin papiksi. Hän liittyikin veljeskuntaan antaessaan novisiaatin jälkeen luostarilupaukset 8.9.1959. Seurasi filosofian ja teologian opintoja Hollannissa ja erityisesti vuodesta 1961 Roomassa. Jan Aarts asui veljeskunnan kansainvälisessä opintotalossa ja opiskeli Gregoriana-yliopistossa. Mielenkiintoinen yksityiskohta on se, että isä Paul Verschuren – myöhemmin Helsingin piispa – oli veljeskunnan talon esimies tuohon aikaan.

Vuonna 1964 joulukuun 19. päivänä Jan Aarts vihittiin papiksi Roomassa ja parin vuoden jälkeen hän saapui Suomeen 1966. Helsingin hiippakunnassa hän toimi kappalaisena Pyhän Henrikin ja Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunnissa sekä myöhemmin monet vuodet (tässä) Pyhän Marian seurakunnassa kirkkoherrana ja joitakin vuosia Kouvolan Pyhän Ursulan seurakunnan alkuvuosien paimenena. Piispa Verschuren valitsi isä Jan Aartsin yleisvikaariksi, jossa tehtävässä hän toimi piispan sairastumiseen ja virasta eroon vuoteen 1999 asti. Sen jälkeen isä Jan valittiin hiippakunnan asiainhoitajaksi siihen asti, kun saatiin uusi piispa, isä Józef Wróbel SCJ. Hänet vihittiin Helsingissä alkuvuodesta 2001. Isä Jan toimi vielä hänen aikanaan vuoden verran yleisvikaarina. Valitettavasti heidän välilleen syntyi niin suuri ristiriita, että isä Janin oli jätettävä yleisvikaarin ja Pyhän Marian kirkkoherran tehtävät. Hän siirtyi Alankomaihin, jossa hän asui Rosmalenin kaupungissa ja toimi Pyhän Sydämen sisarten pappina sekä läheisen seurakunnan assistenttina. Myöhemmin varsinkin terveydellisistä syistä hän muutti veljeskunnan taloon Nijmegeniin.

Isä Janin lähtöä pahoittelimme kovin. Hän ehti toimia pappina Suomessa 36 vuotta. Noina vuosina Suomi muodostui hänelle toiseksi kotimaaksi, eikä sopeutuminen Hollantiin tuntunut alkuaikoina helpolta. Kuitenkin muutaman vuoden kuluessa hän kotiutui siellä tehtäviinsä ja asuinpaikkaansa. Hän kertoi tuntevansa myös paljon tyydytystä toiminnastaan ja olostaan siellä. Silloin

tällöin hän kävi myös Suomessa ja yksi jos toinenkin vieraili hänen luonaan Hollannissa. Itsekin kuuluin heihin. Viimeksi tapasin hänet viime kesänä isä Adrian Borstin hautajaisissa Nijmegenissä.

Isä Janilla oli paljon ystäviä Suomessa. Hän huolehti monista sielunhoitajana ja rippi-isänä. Pappina hän tietenkin saarnasi evankeliumia, jakoi lukemattomille ihmisille sakramenteja ja vietti pyhää messua.

Erityisinä tehtävinään hän piti piispan apuna toimimista yleisvikaarina. Hänellä oli myös tarve kirjoittaa hengellisistä asioista kirjoja – varsinkin uskosta ja rakkaudesta. Hänen erityinen toiveensa toteutui, kun saimme julkaistuksi uuden katolisen rukouskirjan kymmenisen vuotta sitten. Suuren tehtäväkentän isä Jan näki myös ekumeeniassa. Jo vuonna 1972 julkaistiin hänen tohtorin väitöksensä ”Martin Lutherin käsitys pappeudesta”. Kyseessä oli ensimmäinen katolinen tohtorinväitös Helsingin yliopistossa. Isä Jan osallistui lukuisiin ekumeenisiin tapahtumiin, ja monissa seminaareissa hän esitelmöi katolisesta kirkosta ja sen ekumeenisesta työstä. Kiitollisia voimme olla myös hänen panoksestaan luterilais-katolisen teologisen vuoropuhelun hyväksi. Siinä käsiteltiin – ja työ jatkuu – käsityksiä yhteisyyksistä ja eroista kirkosta, eukaristiasta ja pappeudesta. Monet luterilaiset ja ortodoksit kunnioittivat isä Jan Aartsia. Katoliset nuoret olivat lähellä Janin sydäntä. Monet muistavat häntä Juventus Catholican monivuotisena moderaattorina.

Voimme olla kiitollisia isä Janille hänen siunausselityksestä toiminnastaan pappina Suomessa. Koska hän joutui lähtemään täältä ilman kiitoksen sanaa, voin kertoa että sain tilaisuuden kunnioittaa häntä tässä mielessä, kun osallistuin hänen pappeutensa 50-vuotishuilaan 2014. Hänen sukulaistensa ja hollantilaisten kanssaveljiensä läsnäollessa kiitin häntä sydämestäni hiippakunnan ja omasta puolestani hänen työstään pienen kirkkomme hyväksi!

Ennen muuta kiitämme kuitenkin Isää Jumalaa isä Jan Aartsista. Pyydämme, että hän palkitsisi palvelijansa kaikesta hänen vaivannööstään. Me rukoilemme hänen puolestaan, että hän saisi kaikesta levottomuudesta vapaan sielun ja oman tunnon rauhan, jonka vain armahtava Jumala voi lahjoittaa. Me pyydämme, että hänelle loistaisi Jumalan tuntemisen valo ja kirkkaus. Me rukoilemme, että Jumala ottaisi hänet läsnäolonsa ikuisen autuuteen. Aamen.

+Teemu Sippo SCJ

Helsingin hiippakunnan emerituspiispa

IN MEMORIAM

Isä Jan Aarts SCJ on kuollut

Pitkään Suomessa elänyt Jeesuksen pyhän sydämen veljeskunnan pappi, entinen hiippakunnan asiainhoitaja, yleisvikaari ja Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherra isä Jan Aarts on kuollut. Hän kuoli Hollannin Nijmegenissä keskiviikkoamuna 26. tammikuuta 2022. Hän oli kuollessaan 84-vuotias.

Isä Aarts oli syntynyt 28.2.1937, hän antoi ensimmäiset luostarilupauksensa 8.9.1959 ja hänet vihittiin papiksi 19.12.1964. Suomeen isä Aarts tuli vuonna 1966. Eläkkeelle siirryttyään

hän palasi kotimaahansa Hollantiin, josta hän kuitenkin usein teki vierailuja Suomeen aina viime vuosiin saakka. Levätköön rauhassa.

Isä Janin hautajaismessu vietettiin 2.2.2022 klo 14.30 koronaepidemian takia suljetussa tilaisuudessa Rosa-hoitokodin Pyhän Dominicuksen kappelissa Nijmegenissä, minkä jälkeen hänet haudattiin Jonkerbosin hautausmaalle (Winkelsteegseweg 78).

Suomessa emerituspiispa Teemu Sippo SCJ vietti sielunmessun isä Aartsin puolesta Pyhän Marian kirkossa tiistaina 1.2.2022 klo 18.00. Piispa Teemun saarna on luettavissa ohessa.

Herra, anna hänelle ikuinen lepo, ja iäinen valo loistakoon hänelle. Levätköön rauhassa. Aamen.

KATT

Kuva Magnus Löfving

Usko – isä Jan Aartsin mietteitä

Muistelllessani kohtaamistani äskettäin kuolleen isä Jan Aartsin SCJ kanssa otin käteeni hänen kirjansa ”Mietteitä. Uskon Jumalaan” vuodelta 1994. Kirjassaan isä Jan pohtii, mitä usko on, mitä on usko kristinuskon Jumalaan, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan, mitä me uskontunnustuksessa sanomme uskovamme. Onko usko jotakin, mitä teen vai sellaista, mitä minulle tapahtuu? Monet kristityt ovat pohtineet tätä asiaa, toisin sanoen mitä käytännön tasolla elämässäni tapahtuu, kun uskon vai tapahtuuko mitään. Olen joskus yrittänyt saattohoidon seminaareissa hengellisen hoidon yhteydessä puhua niin sanotun luterilaisen ei-uskovan opettajakollegani kanssa siitä, mistä uskossa on kysymys. Hänen käsityksensä asiasta rajoittui kirkkoon ja siihen, miten kirkko säännöillään määrää, kuinka ihmisen on eletävä.

Isä Jan vastaa kysymykseen uskosta, että se on jotakin, mitä me teemme. Me uskomme itse eikä joku muu meissä. Mutta toinen kysymys, miksi me uskomme, on hankalampi vastata. Usko ei ole järkiperäinen päätös, joka syntyy pitkän harkinnan jälkeen. Usko ei synny siten, että jonakin päivänä vain päätän ruveta uskomaan. Isä Janin mukaan usko nousee ihmisessä kuin kasvi valoa kohti. Uskominen tapahtuu meille. Usko on meistä esiin nouseva vastaus. Se on sitä, mitä sisimpämme kuulee tai mitä kohtaamme olemuksemme syvyydessä.

Uskon salaisuudet ylittävät ihmisen järjen kyvyn eli usko on järjetön. Uskomme ydin Jeesus Kristus Jumalan Poika on selittämätön mysteeri. Isä Jan kirjoittaa, että uskova ei voi havainnollisesti todistaa todeksi uskoaan. Ei ole kummallista, että uskova ihminen toisinaan kyselee itseltään, onko uskoni ehkä itsepetosta, pelkkää mielikuvitusta, jolla ei ole mitään vastinetta todellisuudessa. Maailmassa on muitakin asioita, joita ei voida tai osata selittää: esimerkiksi ihmisen fysiologiassa ja biologiassa, solujen ja aivojen toiminnassa, on paljon sellaista, mitä tiede ei pysty selittämään. Kaikki, mitä on olemassa, on isä Janin mukaan suuri ihme.

Kaikki näkyvä ja havainnollinen heijastaa Jumalaa, hänen jatkuvaa luomistyötään ja sen ihmeitään.

Jumala on ihmisessä. Monet hakevat Jumalaa pitkiä pyhiinvaelluksia tehden, etsivät ja kyselevät, näkevät paljon vaivaa löytääkseen hänet eivätkä huomaa, että Jumala on omassa sydämessä ja kulkee aina mukana. Olen Jumalan ympäröimä, elän Jumalassa, hänen maailmassaan ja todellisuudessaan, joka on myös minun todellisuuteni, arkeni ja juhiani.

Mielenkiintoista on pohtia, miten Jumalan ja uskon kohtaaminen on tapahtunut omassa kokemusmaailmassa, onko se ollut suuri räjäyttävä yllätys, ”tulo uskoon”, vai jotakin hiljaista vähitellen kypsyvää? Isä Jan kirjoittaa, ettei meidän pitäisi tavoitella ihmeellisiä elämyksiä, vaan jättää kaikki Jumalan asiaksi. Jumala ei ilmesty abstraktina ja teoreettisena vaan ihmisen rinnalla arkielämässä, hänen puolellaan ja kanssaan. Tällainen havainto johtaa siihen, että ihminen alkaa etsiä Jumalan tahdon toteuttamista arjen todellisuudessa, hän ei elä pää pilvissä. Vain haroin vetäydytään maailmasta luostariin.

Eläessään meissä Jumala lähettää havahduttavia tapahtumia, jotta alkaisimme nähdä. Sellainen voi olla keski-ikäinen, vailla silmiä syntynyt kerjäläisnainen kaukaisen kaupungin jalkakäytävällä. Herättävä tapahtuma voi olla messu vieraassa maassa ja tuntemattoman naisen turistille antama rauhatervehdyshalaus. Se voi olla silmiin pistävä sosiaalisuus ja huolta pitävä asenne, jota ihmiset osoittavat toisilleen ja erityisesti tarvitseville eteläeurooppalaisessa suurkaupungissa.

Tapahtumien merkitys selkeytyy vähitellen ja alan huomata ja uskoa, että Jumala tahtoo minun elävän juuri nyt tällä hetkellä, katsovan omaa elämäni, että näkisin ja toimisin ja rakastaisin. Opin vähitellen katsomaan elämäni, niin kuin isä Jan sanoo, Jumalan silmillä eli uskon valossa ja ikuisen autuuden näkökulmasta.

Elina Grönlund
obl.OSSS

ignatianinen hengellinen ohjaaja

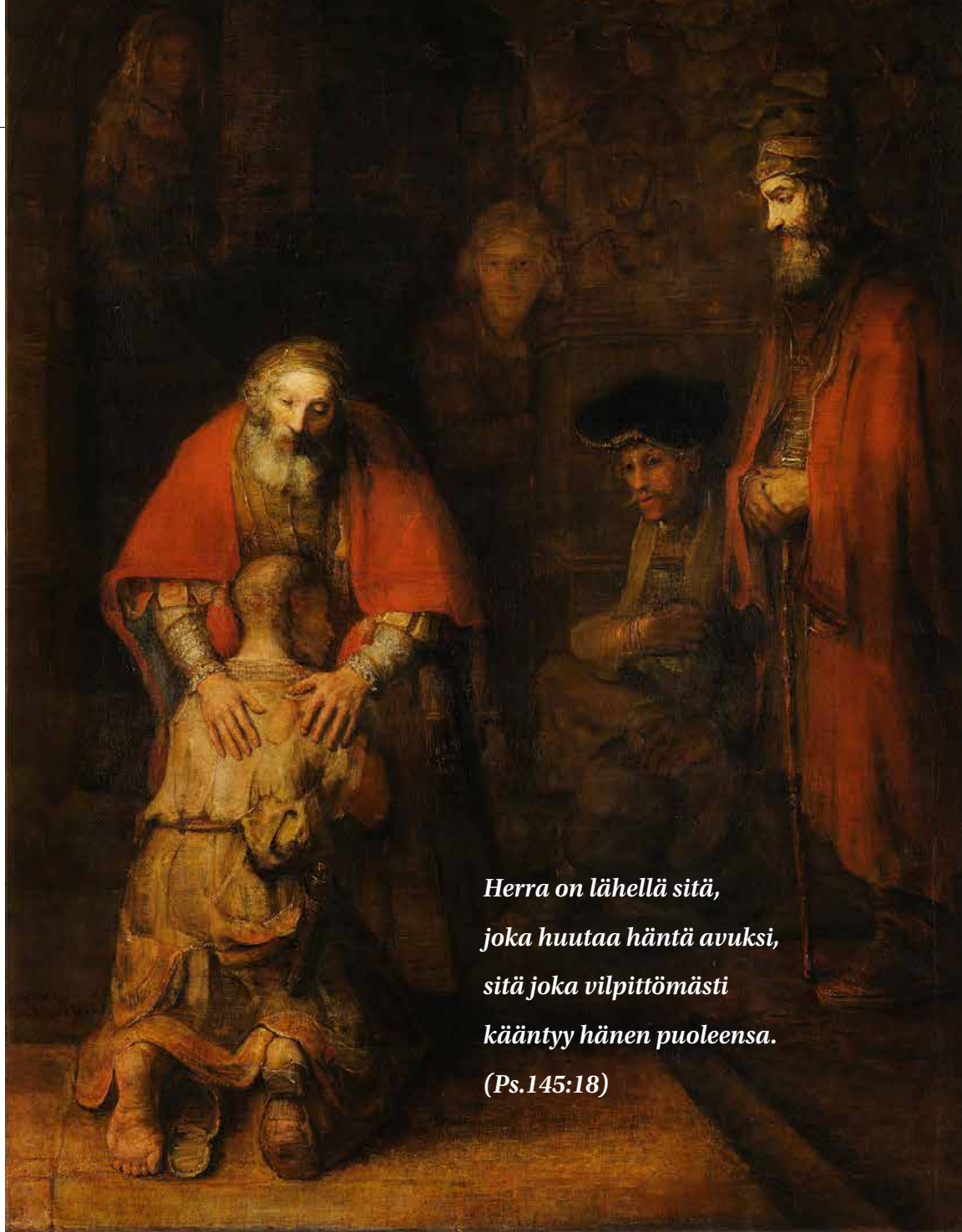
Minut otettiin kirkon täyteen yhteyteen viittisen vuotta sitten. Oli helluntain aattomessu Pyhän Henrikin katedraalissa. Piispa Teemu Sippo SCJ ja kuusi pappia hänen kanssaan olivat pukeutuneet hehkuvan punaisiin kasukoihin. Polvistuin piispan eteen kuin tuhlaajapoika isänsä eteen Rembrandtin maalauksessa.

Katumustie

Viime adventin toisen sunnuntain ensimmäisenä lukukappaleena oli profeetta Barukin kirjan viides luku. Kaunis kuva siitä, kuinka Jumala lopulta lempeästi kokoaaan yhteen katuvat lapsensa.

Minä, jolla on 56 vuotta takana luterilaisena, sain nyt neljä ja puolivuotiaana katolilaisena tutustua ensi kertaa profeetta Barukin kirjaan. Jostakin syystä reformaatio on poistanut Barukin kirjan. Uusimmassa suomenkielisessä Raamatussa se jo löytyy apokryfikirjojen joukosta kahteen kirjaan jaettuna, Barukin kirjaan ja Jeremian kirjeeseen. Profeetta Baruk vaikutti profeetta Jeremian kirjuriina 500-luvulla eKr., Babylonian pakkosiirtolaisuuden aikana.

Katolilaisena olen saanut huomata, että Raamattuni sivumäärä on kasvanut. Olen saanut uusia veljiä ja sisaria sen sivuilta, mm. veljekseni profeetta Barukin. Hän kertoo – tai Jumala ilmoit-

*Herra on lähellä sitä,
joka huutaa häntä avuksi,
sitä joka vilpittömästi
kääntyy hänen puoleensa.
(Ps.145:18)*

Rembrandt, Tuhlaajapojan paluu, 1668

Profeetta Barukin kanssa katumuksen tiellä

taa hänen kauttaan –, kuinka kauniita katumuksen hedelmät ovat (Bar. 5:1-9).

Mutta ennen hedelmiä on itse katumus. Katolilaisena olen oppinut katumuksen sakramentin voiman ja lempeyden. Ripittäytyminen puhdistaa, oikaisee niin helposti vääräksi kääntyvää tietäni, vahvistaa askeliani kohti läheisempää kohtaamista Herramme Kristuksen kanssa ja vielä enemmän syyttää kiittämään armollista Jumalaa hänen kärsivällisyydestään ja lempeydestään katuvaa ihmistä kohtaan.

Nyt Baruk avaa ymmärrystäni katumuksesta yhä enemmän. Kirjassaan Jumalan Henki opettaa meitä tunnistamaan ja tunnustamaan syntimme (Bar. 1:15-2:10). Silmäni avautuvat näkemään, missä on katumuksen ydin ja kuka auttaa ihmisen katumuksen tielle. Barukin kirjan äärellä mie-

tin, millainen on ihminen ja millainen on Jumala.

Baruk kehottaa: "Sanokaa silloin näin: Herra, meidän Jumalamme on oikeamielinen, mutta meidän kasvojamme varjostaa häpeä tänäkin päivänä. Kaikki me kannamme tätä häpeää" (Bar. 1:15). Miksi häpeämme? Koska "me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan ja jättäneet hänen käskynsä noudattamatta. Emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä" (Bar. 1:17, 18a). "Olemme tähän päivään asti olleet tottelemattomia Herraa, meidän Jumalaamme, kohtaan emmekä ole välittäneet kuunnella häntä" (Bar. 1:19). "Me olemme seuranneet pahaa sydäntämme, palvelleet vieraita jumalia ja tehneet sitä mikä on Herran silmissä väärää" (Bar. 1:22). Profeetta muistuttaa meitä edelleen siitä, miten "meidän tiemme vie alaspäin, ei ylöspäin, sillä

me olimme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme vastaan, kun emme kuunnelleet häntä" (Bar. 2:5). "Me emme ole rukoilleet, että Herra johdattaisi meidät kaikki pois pahan sydämemme aikeista" (Bar. 2:8).

Profeetta Barukin kanssa tunnen häpeäni Jumalan edessä. Kadun itsekkyyttäni ja uppinniskaisuuttani, kykenemättömyyttäni kuunnella Jumalaa, haluttomuuttani rukoilla ja pyytää apua, kun itseriittoisuudessani luulin pystyväni itse hallitsemaan kaikkea elämää.

Kääntymys alkaa

Kääntymys alkaa huutamalla apua Jumalalta. "Herra kuule rukouksemme ja pyyntömme! Vapauta meidät itsesi tähden ja anna meidän päästä niiden suosioon, jotka toivat meidät tänne pak-

kosiirtolaisuuteen" (Bar. 2:14). "Kallista korvasi meidän puoleemme, Herra, kuuntele meitä! Avaa silmäsi ja katso meihin! Ketkä sinua kunnioittavat, ketkä kiittävät Herran oikeamielisyyttä?" (Bar. 2:16,17). "Sinua kunnioittavat ja sinun oikeamielisyyttäsi kiittävät murheen murtamat, voimattomat ja köyryyn painuneet ihmiset, jotka kulkevat nälissään ja sammunein silmin" (Bar. 2:18). Kun me huomaamme itsemme köyhäksi, mitään omistamattomaksi, avuttomaksi, avautuvat silmämme näkemään, että tarvitsemme Jumalaa.

On yllättävää, että samoin kuin Herra johti kansansa pois Egyptin orjuudesta Mooseksen johdolla hän myös johti kansansa Babylonian pakkosiirtolaisuuteen. Baruk toteaa: "Me emme olleet sinulle [Jumalalle] kuuliaisista emmekä palvelleet Babylonian kuningasta" (Bar. 2:24). Miksi Jumala tahtoi kansansa palvelevan pakkosiirtolaisuutensa aikana Babylonian kuningasta? Koska "minä tiedän, etteivät he kuuntele minua, sillä he ovat uppiniskainen kansa. Mutta siellä, minne heidät siirretään, he muuttuvat mieleltään ja ymmärtävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa. Minä annan heille kuuliaisien sydämen ja kuuluvat korvat ja he ylistävät minua siellä, minne heidät on viety. He muistavat minun nimeni ja luopuvat niskoittelustaan ja pahoista teoistaan" (Bar. 2:30-32).

Maallinen vauraus ja hyvinvointi saavat meidät helposti luulemaan, että olemme aikaansaaneet kaiken hyvän itse, omilla teoillamme. Itsevarmuutta kestää siihen asti, kunnes Herra armollisesti antaa meidän esim. pakkosiirtolaisuuden kautta huomata, että oma voimamme on pettävä. Ihmisten käten työt ovat katoavaa, yksin Herra on ikuinen. Jumala ohjaa taitavalla kädellään elämän kulkuamme halki pimeiden laaksojenkin, koska hän haluaa meidän havahtuvan näkemään, mikä on elämässä totta ja ikuista. On ihmeteltävää, että Jumala haluaa olla heikkojen ja keskeneräisten ihmisten kumppani. Rakastava Isä ei hylkää lapsiaan, vaan kärsivällisesti ojentaa meitä oikealle tielle. Herra vieläpä lupaa kansalleen jotakin aina vain enemmän: "minä solmin heidän kanssaan ikuisen liiton: minä olen oleva heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani" (Bar. 2:35).

Lopulta pakkosiirtolaiset – joita myös me erilaisissa koettelemuksissa olevat ihmiset olemme – huutavat Herraa avukseen (vrt. myös Ps. 107). "Herra, Kaikkivaltias, Israelin Jumala! Ahdistunut sielu, murheen murtama henki huutaa sinua avukseen. Kuule meitä, Herra, armahda meitä, sillä me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. Sinä hallitset ikuisesti, me katoamme ikiajoiksi" (Bar. 3:1-3). "Sinä olet Herra, meidän Jumalamme, me ylistämme sinua Herra. Sinä laskit pelkosi sydämiimme, jotta huutaisimme avuksi sinun nimeäsi ja ylistäisimme sinua täällä vieraassa maassa. Me olemme puhdistaneet sydämemme kaikesta vääryydestä, jolla isämme rikkoivat sinua vastaan. Mutta täällä me yhä olemme, vieraassa maassa, jonne meidät hajotit. Meitä pilkataan ja kirotaan ja syytetään niiden vääryyksien vuoksi, joihin isämme syyllistyivät hylättyään sinut, Herran, meidän Jumalamme" (Bar. 3:6-8).

Herää kysymys, mitä Jumala haluaa vielä opettaa kansalleen, joka on ottanut ensi askeleet katumuksen ja Jumalan armon tiellä, mutta valitsee vielä joutuessaan asumaan vieraalla maalla. "Mikä sinun on Israel? Miksi elät vihollismaassa, miksi vanhenet vieraassa maassa?" (Bar. 3:10). Baruk vastaa, koska "sinä hylkäsit viisauden lähteen. Jos olisit kulkenut Jumalan tietä, saisit elää rauhassa ikuisesti. Opi jo, missä viisaus on, missä ovat voima ja ymmärrys. Kun sen opit, tiedät myös, missä ovat elämä ja pitkä ikä, missä ovat silmien valo ja rauha" (Bar. 3:12-14).

Viisauden etsiminen

Ihminen on tavoitellut viisautta, kunniaa ja maailmojen hallitsemista muinaisista ajoista alkaen omistaen maata ja sen eläimiä, keräämällä kultaa ja hopeaa, maallista rikkautta rahoiksi pannen, mutta kaikilla näillä keinoilla maailmaa hallinneet ovat hävinneet, kadonneet viisautta löytämättä. Maallista viisautta etsineet eivät ole löytäneet viisauden tietä, ymmärryksen polkuja. Ihmisen itsevarmat ja itseriittoiset keinot löytää viisautta ja rakentaa maailmaa, eivät ole tuottaneet kestävästä tulosta (vrt. Bar. 3:16-28).

Profeetta Baruk jatkaa: "Ei ole ketään, joka tuntisi viisauden tien, ei ketään joka seuraisi sen polkua. Vain hän, joka tietää kaiken, tuntee sen, vain hän on sen ymmärryksellään tavoittanut, hän, joka muovasi maan ikiajoiksi ja täytti sen nelijalkaisilla eläimillä. Hän lähettää valon, ja se lähtee matkaan, hän kutsuu sitä, ja vavisten se tottelee. Tähdet loistavat taivaalla ja hoitavat riemuiten vartiotyötään. Hän kutsuu niitä ja ne sanovat: 'Tässä olemme!' Iloiten ne loistavat luojalleen. Hän on meidän Jumalamme, kukaan muu ei ole hänen vertaisensa. Hän tuntee viisauden tien, hän avasi sen palvelijalleen Jaakobille, Israelille, jota hän rakasti. Tämän jälkeen viisaus ilmaantui maan päälle ja eli ihmisten keskuudessa" (Bar. 3:31-38).

Profeetta ohjaa meidät etsimään viisautta oikeasta lähteestä, joka on yksin Jumala. Hänen sanansa viittaavat jo Johanneksen evankeliumin myöhempään todistukseen: "Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta" (Joh. 1.14). Ainoa viisauden lähteemme on Jeesus

Kristus. Häntä me katumuksen hengessä lähestymme armollisen Jumalan kannattelemina.

Lohdutuksen lähde

Näin katumuksessa olemme löytäneet lohdutuksen lähteen. Ja kuitenkin kilvoittelutiemme jatkuu, koska ei Jeesus toimi kuin automaatti ja poista tuskaa elämästämme vain nappia painaen. Ei, hän on kärsivällinen Jumala ja lupauksensa mukaan hän on kanssamme kaikkina elämämme päivinä. Hän kulkee kanssamme katumuksen ja kärsimyksen tietä johdattaakseen meidät iloonsa. Sillä vain hänen kanssaan löydämme perille.

Niinpä Barukin kirjassa kääntymyksen tulleet ihmiset yhä huutavat apua Jumalalta: "Olen riisunut yltäni rauhan viitan ja verhoutunut ruokoilijan säkkikankaaseen ja niin kauan kuin elän huudan avukseni ikiaikojen Jumalaa" (Bar. 4:20). Niille, jotka huutavat avuksi Jumalaa hädässään, hän vastaa: "Rohkeutta, lapseni! Huutakaa avuksi Jumalaa, niin hän vapauttaa teidät vihollisten valasta, tuo pois vieraiden herruudesta. Minä panen toivoni ikiaikojen Jumalaan, hän pelastaa teidät, minä iloitsen jo siitä armosta, jota teille kohta osoittaa Pyhä, Ikiaikainen, teidän pelastajanne." (Bar. 4.21,22). Lohdutuksen sanat Barukilta eivät lopu ja hän jatkaa: "Kärsivällisyyttä, lapseni! ... Pysykää rohkeina, lapseni ja huutakaa avuksenne Jumalaa. Hän tämän kaiken sai aikaan, mutta hän myös muistaa teidät. Teidän mielenne harhautui pois Jumalasta – kääntykää siis! Etsikää häntä kymmenen kertaa innokkaammin kuin ennen. Hän joka toi teille onnettomuudet, hän tuo myös pelastuksen ja ikuisen riemun" (Bar. 4:25,27-29).

Jumalan lasten kirkkauteen

Ja niin Baruk jo tuo minulle riemusanomaa, jota toisena adventisunnuntaina julistettiin – ja yhä julistetaan. Herra, joka itse on rakkaus ja viisaus, johtaa katuvat ihmiset lopulta ikiaikaiseen kirkkauteensa. Profeetta Barukin sanoin: "Riisu surupuku, Jerusalem, ota yltäsi ahdingon vaate ja verhoudu ikiaikojen Jumalan kirkkauteen! (Bar. 5:1) Kirkkautensa valolla Jumala johdattaa kansaansa, ja Israel riemuitsee hänen laupeudestaan ja oikeamielisyydestään" (Bar. 5:9).

Niin sana katumus, joka niin usein ymmärrettään negatiivisena sanana, väritytty positiiviseksi Jumalan kirkkauteen johtavaksi tieksi. Jollakin erityisellä tavalla, niin kuin jo pyhä Franciscus totesi: "se mikä aikaisemmin oli katkeraa, on nyt muuttunut suloiseksi". Katumuksemme kautta Kristus ohjaa tiemme Jumalan lapsen rauhaan ja iloon!

Näin Jumalan herättämä katumus saa ihmisen näkemään Jumalan viisauden kaikkivaltiuden. Taivaallinen armo saa maallisen ihmisen kovan kuoren murtumaan ja Jumalan rakkaus saa hyvyyden kasvamaan ihmisen sydäimestä kohti taivaita. Näin kerran kuollut maa herää kauniiseen vihreään kasvuun taivasta kohti. Taivas ja maa, ihminen ja Jumala kohtaavat toisensa oikeassa mittasuhteessa. Jumala on Jumala ja ihminen on ihminen.

Eeva Vitikka-Annala

Kirkossa tapahtuu tällä hetkellä paljon, liikettä on.
Onko nykykatolisuus konservatiivista vai liberaalia?
Pikemminkin *liminaalista*.

Mistä kirkon nykykehityksessä on kyse?

N Ä K Ö K U L M A

Katolisessa kirkossa nyt meillä oleva erityinen synodaalinen prosessi tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden astua sisään maailmanlaajuisen kirkon nykyiseen uudistumiskehitykseen yleisemminkin. Kirkossa tapahtuu tällä hetkellä paljon, liikettä on. Jotta pääsisi mukaan tähän liikkeeseen, olisi tärkeää ylittää poliittisperäinen vastakkainasettelu ja ymmärtää, mistä kirkon nykykehityksessä perimmiltään on kyse: aikojen merkkien innoittamasta *hengellisestä* uudistumisprosessista.

Katolisuus, konservatismi ja liberalismi

Nykyisessä yhteiskunnallisessa keskustelussa katolisuus ilmenee helposti yhtenä harvoista konservatiivisista voimista liberaaleissa länsimaissa. Voidaan jopa ajatella, että katolinen kirkko on *ainut* suurempi instituutio, joka vielä puolustaa ns. perinteisiä arvoja liberaalien demokratioiden keskellä. Tällainen näkökanta nostaa tietyt yksittäiset moraaliset kysymykset julkisen keskustelun keskiöön ja jakaa yhteiskunnan sen mukaan kahtia: ”liberaalit” puolustavat aborttia, sukupuolineutraalia avioliittoa ja eutanasiaa, joita ”konservatiivit” puolestaan vastustavat. Koska oikeus elämään ja oikeus perheeseen ovat katolisen opeusviran mukaan ”periaatteita, joista ei keskustella” (*principi che non sono negoziabili*, kuten paavi Benedictus asian jämäkästi ilmaisi), näyttäytyy katolisuus näin melkein itsestään selvästi konservatiiviseen siipeen kuuluvana.

Kuten viime vuosikymmenien merkittävin konservatiivijattelija Sir Roger Scruton selittää valaisevassa kirjassaan *Conservatism: An Invitation to the Great Tradition* (All Points Books, 2017), filosofisessa ja kulttuurisessa konservatismissa on kuitenkin kyse paljon muustakin kuin vain tiettyjen moraalisten kantojen puolustamisesta.

ta. Itse asiassa liberalismi ja konservatismi ovat yhtä lailla eurooppalaisen moderniteetin perillisiä: molemmille yksilönvapaus on korkein arvo politiikassa. Liberalismin ja konservatismien välinen kiista ei siis koske vapautta sinänsä vaan sitä, miten vapaus ymmärretään tai paremmin sanottuna toteutetaan.

Liberaali perinne näkee vapauden ennen kaikkea valinnanvapautena. Ihminen on silloin todella vapaa, kun häntä ei hallitse mikään ulkopuolinen voima vaan hän saa itse päättää, kuka hän on ja miten hän elää elämänsä. Liberalismin mukaan valinnanvapaus on jopa koko yhteiskunnan taustalla, koska inhimillisen yhteiselämän katsotaan perustuvan siihen osallistuvien yhteiselle sopimukselle. Yhteiskuntasopimus ei tietenkään ole historiallinen tosiasia vaan avoin projekti yhä vapaamman ja tasa-arvoisemman yhteiskunnan rakentamiselle. Tätä taustaa vasten

on helppo ymmärtää, miksi esim. juuri mainitut ”oikeudet” aborttiin, sukupuolineutraaliin avioliittoon ja eutanasiaan näyttävät (tai ainakin vielä vähän aika sitten näyttivät) etenevän lähes vastustamattomalla voimalla kaikissa liberaaleissa demokratioissa: Jos yksilön vapaudella valita on aina viimeinen sana kaikissa asioissa, niin millä perusteilla sitä voisi ylipäänsä rajoittaa yksilön omaa elämää koskevissa asioissa (kuten naisen oikeudessa omaan kehoonsa tai kahden ihmisen oikeudessa elää yhdessä, liberaalin näkemyksen mukaan).

Juuri tässä konservatismi tunnistaa kuitenkin liberalismien perustavanlaatuisen heikkouden. Inhimillinen vapaus ei perimmiltään ole pelkkää valinnanvapautta. Päinvastoin pelkkä valinnanvapaus ”tasa-arvon” tai ”suvaitsevaisuuden” nimissä uhkaa romuttaa koko inhimillisen yhteiselämän mahdollisuuden. Scrutonin edustaman konservatismien mukaan yksilönvapaus nousee osallisuudesta yhteiseen perinteeseen, maan tapoihin ja instituutioihin. Ei ole niin, että yksilöt omilla valinnoillaan loisivat yhteiskunnan kuin tyhjästä. Konservatiivisen näkökannan mukaan yhteiskunta pikemminkin luo meidät liittämällä meidät vähitellen osaksi yhteistä traditiotamme, jonka puitteissa voimme kasvaa todella vapaiksi ja vastuullisiksi kansalaisiksi.

Liberalismi hyväksyy ehkä liiankin kriittömästi laajenevan globalismin, kun taas konservatismi painottaa kansakunnan pysyvää merkitystä. Jos ihminen ei ole juurtunut omaan kulttuuriperinteeseensä, hän joutuu helposti ylikansallisten voimien heittopussiksi. Tämä on nykyään sitäkin petollisempää, koska monet ylikansalliset toimijat esittäytyvät yksilönvapauden puolustajina, vaikka niitä todellisuudessa ajaa vain taloudellisen voiton tavoittelu. Tämän vuoksi Sir Roger esim. kannatti brexitiä, koska hän näki sen edulliseksi Britannian oman kulttuurin ja hyvinvoinnin kannalta. Britannian tapaoikeudelle perustuva

yhteiskuntajärjestys oli hänen mukaansa kasvavassa jännitteessä säädösoikeudelliselle Manner-Euroopalle. Lisäksi hallitsematon maahanmuutto uhkasi murentaa sellaista luottamuksen ilmapiiriä, joka on välttämätön toimivalle yhteiskunnalle, Scruton uskoi.

Liminaalinen nykykatolisuus

Konservatismiin kansakuntakeskeisyys ja sen myötä tuleva varautuneisuus kansainvälistä yhteistyötä kohtaan on kuitenkin itse selkeässä jännitteessä nykykatolisuuden yleisprofiilin kanssa, sellaisena kuin etenkin istuva paavi Franciscus sitä edustaa. Italialais-yhdysvaltalaisen tutkijan Massimo Faggiolin teos *The Liminal Papacy of Pope Francis: Moving toward Global Catholicity* (Orbis Books, 2020) on selkeä esitys kirkon "fransiskaanisesta" hetkestä ja yleisemminkin nykykatolisuuden uudistumiskehityksestä. Faggiolin kirja antaa arvokkaita ja oppineita virikkeitä jokaiselle, joka haluaa päästä älyllisesti mukaan tähän Vatikaanin toisesta kirkolliskokouksesta alkaneeseen historialliseen liikkeeseen.

Brittiläisen kulttuuriantropologi Victor Turnerin tunnetuksi tekemä termi *liminaalisuus* viittaa "kynnyksellä" (latinaksi *limen*) tai jonkinlaisessa "välitilassa" oloon. Jokin vanha on katoamassa tai jo kadonnut ja jotakin uutta on syntymässä. Ihmiselämän luontaiset siirtymävaiheet ovat perinteisiä esimerkkejä liminaalisuudesta, mutta niin ovat myös hotellissa tai lentokentällä olo tai hämärä. Mutta onko hämärä ilta- vai aamuhämärää? Liminaalisuuden dynaaminen siirtymävaihe kutsuukin tulkitsemaan ja arvioimaan tilannetta, "lukemaan aikojen merkkejä" ja "erottamaan henkiä", niin kuin raamatullisesti sanotaan (vrt. Matt. 16:1-4; 1. Kor. 12:10).

Faggioli näkee Franciscuksen paaviuden liminaalisena kahdessa mielessä. *Paikallisesti* paavi Franciscus muistuttaa meitä siitä tosiasiaista, että ihmiskunta on jo käytännössä siirtynyt eri ihmisryhmien paikallishistorioista globaaliin todellisuuteen, missä kaikki on yhteydessä kaikkeen. Samaan aikaan globalisaatio on synnyttänyt uuden köyhälistön, joka köyhtyy entisestään suhteessa rikastuvaan (ja hallitsevaan) hyvinvointiluokkaan. Franciscus johdattaaakin maailman-

laajaa kirkkoa vahvempaan tietoisuuteen sen tehtävästä kaikkien ihmisten sisaruuden ja veljeyden puolestapuhujana. Ennen kaikkea globaalien kirkon tulee kuitenkin pitää esillä niitä lukemattomia ihmisiä, jotka kärsivät meneillään olevassa "kolmannessa maailmansodassa", jota taistellaan eri puolilla maailmaa eri kriisipesäkkeissä.

Ajallisesti Franciscuksen paavius on Faggiolin mukaan liminaalinen siinä mielessä, että hän pyrkii yhdistämään nykykirkkoa ja sen traditiota ei-traditionalistisella tavalla. Franciscus puhuu usein siitä, että kolmannen vuosituhannen alun ihmiset eivät elä ainoastaan aikakautta, jossa monet asiat muuttuvat, vaan itse koko aikakauden muutosta (*cambiamento d'epoca*). Globaali katolisuus ei voi enää mitenkään samaistua sen eurooppalaiseen haaraan. Evankeliumi tulee aina lihaksi tietystä kulttuurista ja ottaa erilaisia muotoja eri puolilla maailmaa. Latinalaisesta Amerikasta tuleva paavi puhuu erilaista kieltä kuin mihin Euroopassa vanhastaan on totuttu. Ennen kaikkea hän elää evankeliumia todeksi erilaisella *tyyllillä*. Entä sitten, kun saamme afrikkalaisia ja

Jatkuu seuraavalla sivulla

aasialaisia paaveja? Kirkko moninaistuu entisestään ja ”inkarnaation periaate” kulkee eteenpäin.

Liminaalisuus tarkoittaa myös kriisiä, miettimisen, Hengen kuuntelemisen ja henkien erottelun tilaa. Franciscuksen paavius jakaa mielipiteitä, ja näin tuleekin olla. Poliittista polarisoitumista tulee kuitenkin viimeiseen asti välttää. Keskeistä nyt, niin kuin aina, on kulkea rohkeasti kohti sitä uutta, mitä Pyhä Henki luo. Italialainen historioitsija, poliitikko ja Sant’Egidio -yhteisön perustaja Andrea Riccardi esittääkin tuoreessa kirjassaan *La Chiesa brucia. Crisi e futuro del cristianesimo* (Laterza, 2021), että kristinuskon tulevaisuuden kannalta on ratkaisevaa uskaltaa elää nykyisessä kriisissä, ei paeta sitä. Vain näin kristillinen traditio voi ilmaista uusia puolia itsestään ja johdattaa meitä eteenpäin kohti tulevaa. Mitä jos kirkon nykyinen kriisi ei ole niinkään vanhan iltahämärää vaan uuden aamuhämärää?

Liminaalisuus – synodaalisuus

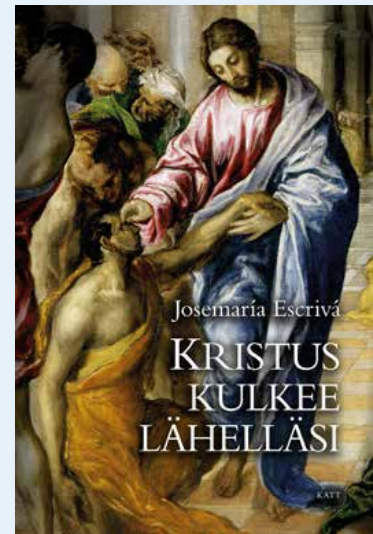
Faggiolin ja Riccardin viisaat analyysit auttavat ymmärtämään, mistä kirkon nykyisessä synodaalisessa prosessissa syvimmiltään on kyse. Synodaalisuus ei ole hetkellinen muotitermi eikä myöskään kirkon hallinnon reformiohjelma. Synodaalinen prosessi on paavi Franciscuksen kutsu koko kirkolle astua mukaan siihen historialliseen uudistusliikkeeseen, jossa katolisesta kirkosta on nyt myös käytännössä tulossa sitä, mitä se periaatteessa aina on ollut: globaali, moninainen, kaikille avoin, kaikkia syleilevä. Synodaalisuus on kutsu sen uuden kynnykselle, jota Pyhä Henki parhaillaan kirkossa luo. Siihen voi vastata avaamalla rukouksessa sydämensä tälle Hengen toiminnalle ja miettimällä, miten tämä kristillinen ”yhdessä kulkeminen” omassa elämässä toteutuu. Synodaalisen tien tärkein dokumentti onkin *Adsumus* -rukous, jossa tiellä johdattaminen uskotaan hänelle, jolle se varsinaisesti vain kuuluu: kolmiyhteiselle Jumalalle, joka toimii historiassa ja juuri sen kautta vie pelastussuunnitelmansa täyttymykseen.

Itse pohdiskelen kirkon nykyistä tilaa ja arvuuttelen sen tulevaisuutta Paavillisella Gregoriana -yliopistolla Roomassa. Sieltä aukenevat mahtavat näköalat kirkon traditioon ja sen yhä monimuotoisempaan nykyisyyteen. Kirkon tulevaisuutta mietiskellessä mieleen nousee kuitenkin yksi nykyään uuden evankelionin neuvostoa Vatikaanissa johtavan arkkipiispa Rino Fisichellan toteamus. Opettaessaan aikaisemmin fundamentaaliteologiaa Gregorianaassa hänellä oli tapana kehottaa teologian opiskelijoita ajoittain jättämään yliopiston luentosalit ja menemään kävelylle läheiselle Via del Corsolle. Tämän Rooman yhden pääkadun tohinassa tulisi sitten pohtia, miten julistaa evankeliumia näille tavallisille (ja hyvin kiireisille) kaduntallaajille. Akateemisenkin teologian suunta tai päämäärä on aina oman aikamme ja paikkamme ihmisissä, heidän pelastuksessaan.

Synodaalisuuden valossa Fisichellan kehoituksen voisi ymmärtää vielä radikaalimmin. Tarkoituksena ei ole vain ulkonaisesti tutustua aikamme ihmisten lähtökohtiin, jotta sitten osaisimme muotoilla sanamme heille helpommin ymmärrettäviksi. Haasteena on omaksua sellainen tyyli, jolla todella voisimme kulkea yhdessä heidän kanssaan, jopa niin, että erotelut ”meihin” ja ”heihin” alkaisivat menettää mielekkyyttään. Mitä jos Corsolla pujotellessa ajattelisikin, että Herra on jo täällä ja toimii niillä lukemattomilla ja usein näkymättömillä tavoilla, jotka hän vain itse tuntee? Jos minun tehtävänäni olisikin välttää liiallista aktivismia ja suorittamista ja antaa sen sijaan enemmän tilaa hänelle, joka jo toimii ”kaikkialla ja kaikkina aikoina”? Mitä jos kirkko laajemmaltikin päästäisi irti kiusauksestaan ymmärtää ja hallita Jumalan toimintaa ja avautuisi rohkeammin Hengen johdatukselle? Voisiko näin yhä kattavampi ja parantavampi yhdessä kulkeminen tulla mahdolliseksi huolestuttavan jakautuneen ihmiskunnan keskellä?

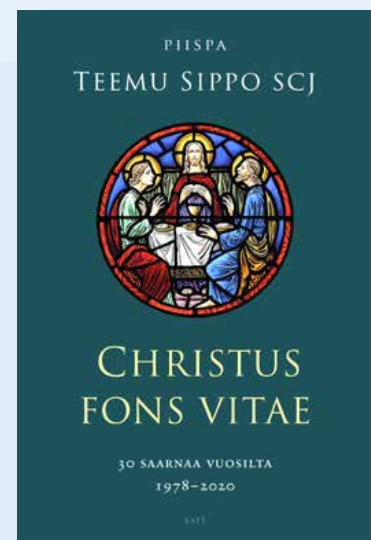
Alpo Penttinen, Rooma

Uusia kirjoja

Josemaría Escrivá KRISTUS KULKEE LÄHELLÄSI

Aiemmin suomentamaton kokoelma Josemaría Escriván saarnoja kattaa koko kirkkovuoden adventin alusta Kristus-kuninkaan juhlaan. Kirja opettaa kohtaamaan Kristuksen ja huomaamaan hänen läsnäolonsa tavallisessa elämässämme ja pyhittämään jokapäiväisen työmme.
KATT 2021, 308 sivua, hinta 25,–

Teemu Sipponen CHRISTUS FONDS VITAE 30 saarnaa vuosilta 1978–2020

Tähän kirjaan valitut 30 saarnaa vuosien varrelta kutsuvat yhä uudelleen palaamaan Kristuksen luo ja ammentamaan hänen rakkaudesta elämän täyteen.
KATT 2020, 144 sivua, hinta 20,–

katolinenkirjakauppa.net

Den stora fastan

*“Ser du inte att vi fastar?
Märker du inte hur vi späker oss?
Ni sköter era sysslor på fastedagen,
ni driver på era drängar,
ni fastar under bråk och gräl
och skändliga slagsmål.
Ser du inte att vi fastar idag,
blir inte er bön hörd i höjden?
Är det en sådan fasta jag vill se:
En dag då man späker sig,
hänger med huvudet som ett strå,
ligger i säck med aska?”*

*Nej, detta är den fasta jag vill se:
Att du lossar orättfärdiga bojor,
sliter sönder okets rep,
befriar de förtryckta, lossar alla ok.
Dela ditt bröd med de hungriga,
ge de hemlösa stackare husrum,
ser du en naken så klä honom,
vänd inte dina egna ryggen!*

*Arbeta med fruktan och bävan för er frälsning.
Gör allting utan knot och utan förbehåll,
så att ni blir oförvitliga och rena,
Guds fläckfria barn.”*

(Jesajas bok 58:3–12)

Den stora påskfastan inleds i den katolska kyrkan på askonsdagen och slutar på långfredagen och Jesus Kristi uppståndelse. Det är den största högtiden i den katolska kyrkan i och med att Gud själva gav sin son som ett felfritt offer för våra synder. Adam syndade tillsammans med Eva men Kristus befriade människosläktet från synden. Vilken stor gåva som Gud gav sina skapade. Han gjorde dem åter till sina vänner och medarbetare i frälsningsarbetet som gäller hela mänskligheten.

Fastetiden är en tid av självrannsakan och aktivitet. Det är en speciell tid då vi gör det goda för andra, de svaga och lidande i vår omgivning. Fastebuden riktar sig till var och en av oss. De är gåvor som den katolska kyrkan ger oss för att bättre kunna fasta och rannsaka våra samveten. Fastetiden har en kontemplativ och en aktiv del. Under den kontemplativa delen går vi in i vårt inre, vårt samvete och liv. Vi koncentrerar oss på våra fel och vad vi gjort illa åt andra, våra medkristna. Vi fastar genom bön, goda gärningar och genom att begränsa intagandet av mat och dryck. Vi lämnar också bort andra njutningar såsom TV, WEB-tjänster, filmer, teater och nöjen. Vi lever ett lugnt liv, ett liv var vi ofta är allena och ber den stilla bönen till Gud. Vi reflekterar över dagens händelser och försöker leva ett liv i kristen meditation. Vi bekantar oss med helgonens liv och tankar. Vi lever helt en-

kelt ett stilla liv. Vi går oftare till kyrkan, till gudstjänsten, eller besöker en familjemedlems eller bekantas grav. Vi ber för dem och de andra döda. Men fastan består också av en aktiv del var vi besöker en äldre släkting på ett vårdhem eller sjukhus, kanske hjälper till att dela ut mat i en matkö eller helt enkelt förhåller oss vänligare till alla som vi möter i vardagslivet.

Vi kan ta på oss ett extra göromål i kyrkan eller bland nödlidande i samhället. Vi kanske söker oss till en eller flera katolska invandare och stöder honom eller henne i deras dagliga liv. Det finns massor av goda gärningar som vi kan göra. Det man gör behöver inte vara stora saker utan även ett leende, en vänlig gest eller några vänliga ord kan vara av betydelse. Det är omständigheterna som ger mening.

FASTAN ÄR EN PROCESS som räcker över fem veckor. Varje vecka kan ha och borde ha en innebörd och en mening i vår personliga fasta. Första veckan kan vi lämna bort tobak och drycker såsom vin, öl, kaffe och te, under andra veckan kan vi minska på maten och kanske lämna bort vissa maträtter såsom kött, fågel och sötsaker. Vi kan också minska på portionernas storlek och antal. Under tredje veckan kan vi fortsätta i samma linje. Den tredje veckan kan vara avgörande för fastans helhet. Vi lever allt mer som en asket och äter kanske endast en måltid per dag bestående främst av legymer och kanske lite frukt. Samma måltidstraditionen kan vi fortsätta med fram till långfredagen. De goda gärningarna kommer antingen så att vi aktivt söker dem eller så får vi dem som gåvor. De kommer plötsligt om vi bara är uppmärksamma.

FASTAN ÄR EN SPECIELL TID. Den är lite som en pilgrimsfärd. En längre sådan för den räcker fem veckor lika länge som att vandra från Roncevalle till Santiago de Compostela i Spanien. Under fastans pilgrimsfärd utvecklas man efter hand under olika svårigheter och strapatser. Man måste ge avkall på det vanliga i vardagslivet och anpassa sig till den nya situationen – varje dag. Att komma fram till långfredagen är som att komma fram till Santiago de Compostela. Den fem veckor långa färden belönas med påskens mysterium och uppståndelsen.

Fastetiden inför påsken är en gåva som vi måste ta vara på. Den kommer till oss endast en gång per år. Innan fastan börjar måste man förbereda sig andligt. Den relativt korta vanliga tiden mellan jul och påsk är inte endast en “vanlig tid” utan en period av vila. Vi går fram mot den mest betydande tiden under kyrkoåret. Man kan förbereda sig genom daglig bön och regelbunden bikt. Man borde kanske fundera på det som man upplevt under året och på de synder man begått.

Jesajas text ovan är aktuell också för dagens människor. Vi lever givetvis i en annan omgivning med andra samhälleliga värderingar, men de grundläggande värderingarna gällande fastan har inte förändrats. Kärleken och i synnerhet kärleken till nästan är avgörande. Det är måttet enligt vilket vi själva blir bedömda. Såsom Paulus skriver är kärleken det största budet. Utan den är man ingenting. Utan kärlek betyder ens personliga fasta ingenting.

Jan-Peter Paul

Caritas-kuulumiset *Nytt-News*

Caritaksen paastokeräys tukee paimentolaisnaisten toimeentuloa ja ruokaturvaa Keniassa

Caritaksen kehitysyhteistyöhanke edistää parempaa toimeentuloa ja ruokaturvaa paimentolaiskansaan kuuluville naisille sekä heidän perheilleen Turkanan maakunnassa, Keniassa. Luoteis-Kenian kuivilla alueilla sijaitseva Turkanan maakunta on yksi Kenian köyhimmistä alueista ja nälän uhka on jatkuvasti läsnä. Ruokaturvan toteutumiseksi ihmisillä tulisi olla mahdollisuus hankkia riittävästi turvallista ja ravinteikasta ruokaa terveellisen ja aktiivisen elämän ylläpitämiseksi. Ilmastomuutoksen aiheuttamat toistuvat kuivuudet ovat kärjistäneet paimentolaisyhteisöjen haavoittuvuutta johtaen ruokaturvan heikentymiseen entisestään. Turkanakansan perinteinen riippuvuus luonnonvaroista, alueen historiallinen syrjäytyneisyys ja infrastruktuurin puute tekevät heidät erityisen haavoittuviksi elinympäristön muutoksille.

Caritaksen kehitysyhteistyöhanke vahvistaa naisten ja heidän perheidensä ruokaturvaa ja elinkeinoja Kerion ja Kangatothan hallintoalueilla Turkanan maakunnassa kehittämällä vanhoja elinkeinoja ja luomalla uusia toimeentulon muotoja. Hankkeeseen osallistuvien naisten kanssa perustetaan yhteisöllisiä säästö- ja lainausryhmiä sekä heille tarjotaan koulutusta mehiläisten hoidossa, hunajan prosessoinnissa ja parempilaatuisten korien punonnassa. Lisäksi parannetaan hunajan, lihan ja korien markkinoille pääsyä sekä parannetaan paikallista vuohikantaa sekoittamalla siihen enemmän lihaa ja maitoa tuottavaa vuohirotua.

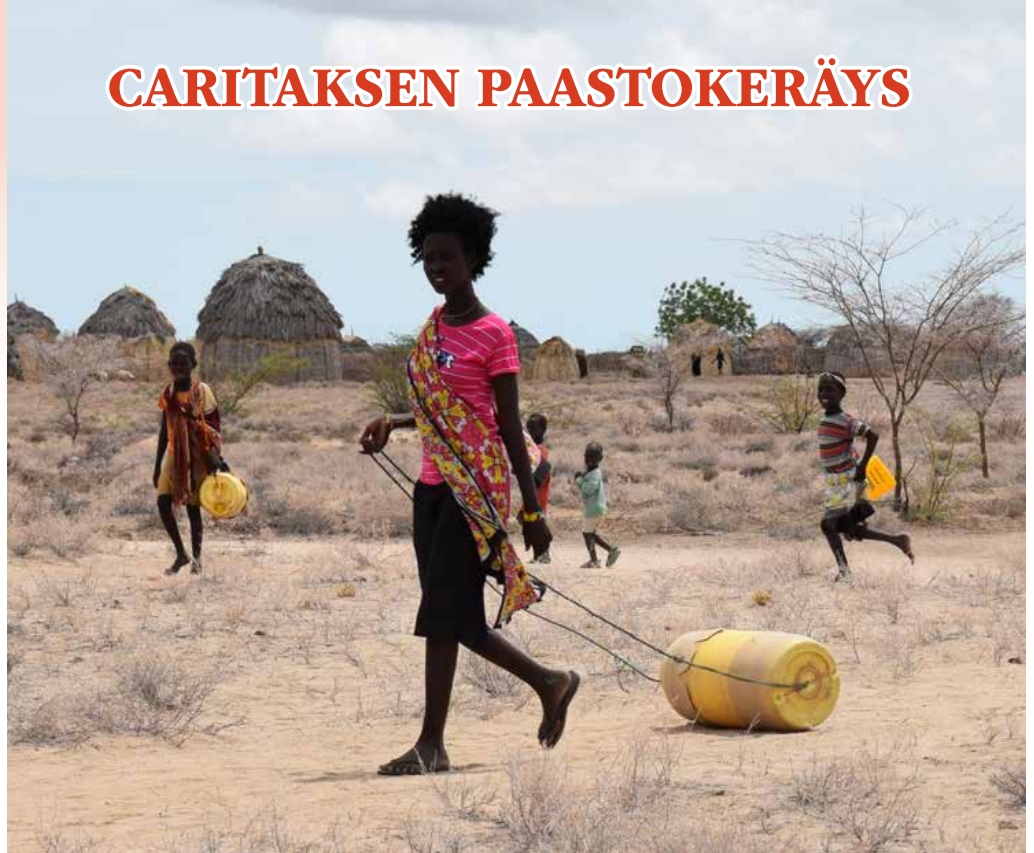
Kehitysyhteistyöhanke alkoi viime vuonna ja jatkuu vuoden 2023 loppuun saakka. Siihen osallistuu 18 naisryhmää kuudessa yhteisössä eli yhteensä 540 naista. Lisäksi 3240 heidän perheenjäsentään hyötyy epäsuorasti hankkeesta. Hanketta toteutetaan yhteistyössä paikallisen Caritas Lodwarin sekä Inter-Culturin kanssa.

Tukemalla Caritaksen paastokeräystä tuet kenialaisten naisten sekä heidän perheidensä ruokaturvan parantamista, elinkeinojen vahvistamista ja naisten voimaantumista toimimaan uudenvälisin tavoin oman ja perheidensä hyvinvoinnin parantamiseksi.

Voit tehdä lahjoituksen verkkosivujillamme osoitteessa www.caritas.fi/lahjoita tai lahjoittamalla suoraan Caritaksen tilille joka on viereisessä laatikossa.

Lämmin kiitos tuestasi!

CARITAKSEN PAASTOKERÄYS

CARITAKSEN PAASTOKERÄYS

Saaja: Suomen Caritas ry
Tili: FI73 8000 1270 1545 04
Viite: 2257
Mobile pay: 95959
Viesti: Kenia
Keräyslupa: RA/2019/18 (2019–2022)

Tapautumia

Tapautumia Caritaksen toimistolla

osoitteessa Kuusitie 6, 00270 Helsinki

Ystävyyden kahvila

kerran kuussa keskiviikkoisin kello 15–17. Maaliskuun kahvila pidetään 16.3.2022.

Hävikkiruoanjakelu

joka toinen maanantai klo 15–16. Maaliskuun ja kopäivät ovat 7.3. ja 21.3.2022.

Koronatilanteen vuoksi hävikkiruoanjakelu järjestetään tällä hetkellä Caritaksen toimiston ulkopuolella. Jonottamaan voi tulla klo 14.50. Ruokakasseja on rajoitettusti noin 30 kpl joka kerralla.

Tapautuma Jyväskylässä:

Ystävyyden kahvila

23.3.2022 klo 15–17. Entisessä Katolisten sisarten leikkikoulussa osoitteessa Kalervonkatu 6, 40100 Jyväskylä. Ystävähavilan emäntänä Caritaksen

hallituksen jäsen Gloria Lapitan. Ensimmäisessä Ystävyyden kahvilassa mukana Caritaksen sosiaaliohjaaja Hannele Liukkonen.

The first Friendship Café

in Jyväskylässä on Wednesday March 23 at 3-5 pm. Address: Former Katolisten Sisarten Leikkikoulu, Kalervonkatu 6, 40100 Jyväskylä.

Muutokset tapahtumiin mahdollisia.

Liity Caritaksen jäseneksi!

Suomen Caritas tukee kehitysyhteistyöhankkeita Myanmarissa ja Keniassa. Suomessa Caritaksen työntekijät ja vapaaehtoiset ovat tarjoavat sosiaaliohjausta maahanmuuttajille Caritaksen toimistolla. Jäsenet ja kuukausilahjoittajat saavat halutessaan Caritaksen uutiskirjeen, joissa kerrotaan kuulumisia hankkeista sekä muusta Caritaksen toiminnasta. Lue lisää jäsenyydestä osoitteesta www.caritas.fi/liity-jaseneksi

www.caritas.fi

Att sprida ljus...

Att vara ljus för varandra, är det svårt? Att vägleda, visa vägen för den som har tappat bort sig. Ibland känns det svårt, ibland inte alls. Men att själv våga be om hjälp och goda råd, samma svar, skulle jag säga. Ibland oerhört svårt, ibland lätt. Poängen är att oavsett hur svårt det är behöver vi inte klara oss ensamma. Vi har en hjälpare som aldrig sviker, Jesus Kristus. Han kommer oss till hjälp. Med honom kan vi lyckas, fast vi inte själva skulle orka.

Ett nytt år har redan börjat med full fart med alla dess bekymmer och glädjeämnen. På sistone har vi blivit påmind om livets bräcklighet i hela världen. Sjukdomar och konflikter hos människor emellan kan oroa och göra oss hopplösa. Och då är det svårt att hitta livets mening när grundvalarna vacklar.

Det är just då vi alla behöver ljus och kan även själva vara ljusbringare för andra. Gud tröstar oss med sina eviga löften om kärlek och hopp som är grunden som består, som vi kan bygga på. Vi har nyli-

gen firat Kyndelsmässodagen, Herrens framförande i templet. Jesus blev framturen i templet enligt judisk sed och tradition kort efter sin födelse och där mötte Maria, Josef, och Jesus två gamla profeter, Hanna och Symeon som redan hade väntat på Messias. De visste att de inte skulle dö innan de hade sett honom. Guds ljus kom till världen och gav hopp till folk om livets och kärlekens seger över mörkret.

Nu får vi sprida vidare samma ljus till varandra. Det är också en gåva av Gud att själv få ta emot hans ljus och att ge det vidare till andra. Vi kan vara Jesus för varandra. Kan jag? Visst kan vi det. Med hans hjälp lyckas vi. Gud ger oss sina gåvor som vi får ta emot, tacka ja till, som jungfru Maria då hon tackade ja till ängeln om att bli Jesu moder. Och när vi tagit emot gåvan får vi börja använda den. Igen med Guds hjälp. Det här kunde kallas 'gudomligt byte'. Det är också Guds nåd att vi får ge honom tillbaka de frukter som våra prestationer har åstadkommit. Inte behövs det ord. Att närvara och lyssna räcker. Gud kan använ-

da var och en av oss på otaliga sätt. Vilken lycka och glädje att få vara hans medhjälpare i världen.

Både du och jag. Helige Franciskus, som levde på 1200-talet i Italien och som älskade Guds skapelse med hela sitt hjärta, sa att det bästa vi kan göra för att sprida det glada budskapet till världen är att visa det genom sitt liv, med det man gör för andra. Först därefter kommer orden. Om de ännu behövs. Det tycks finnas mycket prat och ljud i världen. Ofta kan vi inte lyssna på Guds röst och på varandra heller.

Därför behöver vi stillhet. Då märker vi att det kommer någon med ljus, som vi kanske just då mest behöver. Jesus ville ofta vara för sig själv för att kunna be till sin Fader i stillhet. I honom och hans allraheligaste moder har vi de bästa förebilderna och vägledarna för oss.

Herre, låt mig vara din ljusbringare och lär mig också att själv våga be om ditt ljus. Amen.

Marko Pitkäniemi OFS (Aftonandakt i Radio Vega 8.2)

Katolista identiteettiä etsimässä – mitä se on?

Marjatta Jaanu-Schröderiltä on ilmestynyt kirja, joka pitäisi antaa jokaisen katoliseen kirkkoon tulevan, uskoa etsivän ja katolisuuteen tutustuvan ihmisen luettavaksi. Hän on kerännyt yhteen ajatuksia ja tietoja Jumalasta ja Jumalan läsnäolosta ihmisten keskuudessa, Raamatusta, messusta, Vatikaanin 2. kirkolliskokouksen opetuksista, mietiskelystä ja rukouksista.

Eikö siis katoliseen identiteettiin riitä, että kuuluu katoliseen kirkkoon, on katolilainen? Voi sanoa, että se on alku. Katolinen identiteetti kasvaa hitaasti ihmisen oppiessa yhä lisää kirkon salaisuuksista, Jumalan rakkauden valtavuudesta ihmistä kohtaan. Jokaisen käännyntäisen katolinen identiteetti koostuu tuhansista pienistä sirpaleista jotka kasvavat yhteen tiedon ja uskon lisääntyessä. Aikuisena kirkkoon liittyvä rakentaa tätä identiteettiään tietoisesti, ainakin aluksi, toisin kuin katoliseen perheeseen syntynyt, joka alkaa elää uskoa ja sen todellisuutta jo äidin sylissä. Jo lukujen otsikot antavat aavistaa mihin kaikkeen kirja opastaa, mistä kaikesta koostuu se katolinen identiteetti, joka on meissä jokaisessa erilainen - ja kuitenkin pohjimmiltaan sama. Jumalan läsnäolossa, Raamatun opastamana, luomakunnassa, messussa, maailmassa. Kutsuttuna, maallikkona, perheessä. Rukoillen ja mietiskellen, pyhiinvaelluksella...

Marjatta Jaanu on elänyt pitkän elämän Jumalan kanssa. Hän kertoo kirjan alussa omasta tietään kirkkoon, toiminnastaan opettajana, yhteistyöstä piispa Paul Verschurenin kanssa. Lisäksi hän on saanut mukaan useiden suomalaisten ja Suomesa toimineiden ja toimivien katolilaisten kokemuksia omasta katolisuudestaan, omasta syvästä yhteydestään siihen, mikä on kirkko. Nämä kertomukset

saavat ajattelemaan omaa uskoaan, omaa katolisuuttaan, mikä siinä on minua ja mikä Jumalan läsnäoloa minussa. Olen itse kokenut Kristuksen elävän läsnäolon valtavana rakkauden ja hyväksynnän hyökynä eräässä retetissä vuosia sitten, kun piispa Paul antoi käteeni ehtoollisleivän. Sitä kokemusta en unohda koskaan, se on säilynyt sielussani kaikkien elämän vaikeuksien ja pettymystenkin aikana. Marjatan kirja sai minut jälleen uskomaan siihen, että kirkko ei ole vain siihen täällä maan päällä kuuluvat ihmiset, hyvät ja pahat, vaan jotakin paljon, paljon enemmän. Että kirkko on elävien ja kuolleiden muodostama yhteisö, joka pysyy Jumalan rakkaudes-

sa yhdessä, me täällä maan päällä ja pyhät Jumalan luona meille näkymättöminä, mutta kuitenkin läsnäolevina.

Kirjaan on lisätty myös useita rukouksia, kirkon perinteisiä rukouksia, pari runoa, muutama litania. Nämä antavat kirkon laudes- ja vesperrukousten lisäksi monta rukouksen ja mietiskelyn aihetta, ja ne täydentävät päivän aamu- ja iltarukouksia. Katolilainen voi elää koko ajan rukouksessa, jos hän vain haluaa. Rukous on kuin hengitys, se tapahtuu koko ajan ilman, että sitä tietoisesti ajattelee. Katolilaisilla, varsinkin juuri kirkkoon tulleilla, on usein se käsitys, että pitää rukoilla näkyvästi. Hiljainen, yksityinen rukous ei näy ulospäin, se annetaan suoraan Jumalalle. Syvässä rukouksessa voi istua bussissa metelin keskellä, tai kirkon penkissä, jolloin liturgia kantaa myös omat rukoukset.

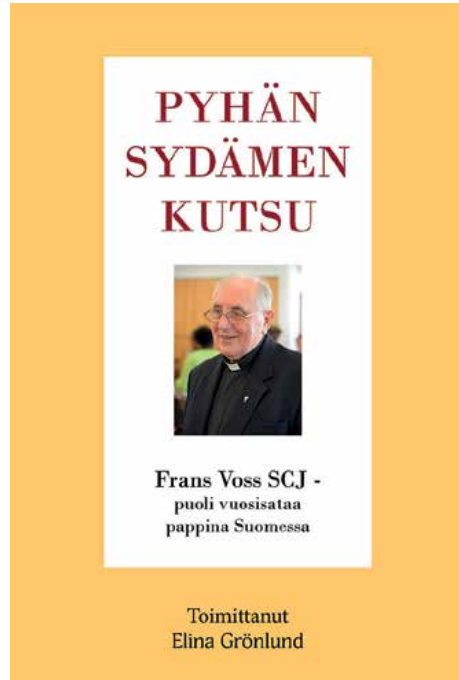
Oikeastaan tämä kirja pitäisi antaa jokaiselle kirkkoon liittyvälle tuliaislahjana. Se sisältää niin paljon, ja antaa niin paljon eväitä oman uuden katolisen identiteetin ymmärtämiseen ja rakentamiseen, että jopa 'vanhakin' katolilainen hyötyy siitä. Se avaa silmät sille muutokselle, mikä omassa itässä on tapahtunut siitä hetkestä alkaen, kun astui ensimmäisen kerran kirkon ovesta sisään ja hengitti rukouksen täyttämää ilmaa. Tämän saman rukouksentäyteisen ilmapiirin olen tuntenut Suomen vanhoissa keskiaikaisissa kirkkoissa, ja myös mm. Kustavin pienessä puukirkossa. Tuntee, että siellä on rukoiltu paljon, onhan se saariston kirkko, jossa on usein myrskystä odotettu laivojen saapumista ja rukoiltu turvallista kotiinpaluuta.

Tuula Luoma OP

KIRJAUUTUUS

PYHÄN SYDÄMEN KUTSU

Frans Voss SCJ-
puoli vuosisataa
pappina Suomessa

Frans Voss SCJ tuli Suomeen elokuussa 1965. Pyhän Henrinkin kirkossa pappi vietti parhaillaan messua nostaen hostiaa, jolloin isä Fransista tuntui kuin Vapahtaja itse olisi toivottanut hänet tervetulleeksi.

Pyhän sydämen veljeskunta piti Suomea hankalana lähetysmaana: ankara ilmasto, kieli vaikeaa ja matkat pitkiä. Oli myös sovellettava käytäntöön Vatikaanin 2. kirkolliskokouksen uudistukset.

Isä Frans toimi 50 vuoden aikana kirkkoherrana Jyväskylässä ja Turussa sekä lyhyitä jaksoja Helsingin seurakunnissa, yhdeksän vuotta SCJ:n esimiehenä, suunnitteli ja kehitti katolista uskonnonopetusta ja nuorisotyötä, toimi ekumeenisissa tehtävissä, ohjasi retriittejä ja oli matkapappina pyhiinvaelluksilla. Kohokohta oli paavi Johannes Paavali II:n vierailu Turussa 1989.

Isä Fransin lämmin huumorintaju ja lähimmäistä arvostava asenne pysyvät häneen tutustuneiden mielessä.

Pehmeäkantinen, 168 sivua.

20€ (sisältää alv 10%) + lähetyskulut 5€

Ilmestyy 10.3!

7.3 mennessä tilanneille ilman lähetyskuluja

www.amanda-kustannus.fi

Tilaukset osoitteeseen posti@amanda-kustannus.fi

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

PYHÄ MESSU LATINAKSI
Pyhän Henrikin katedraalissa

sunnuntaina 6.3.2022 klo 13.00

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiniisiä messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry's Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

Seuraava Fides
ilmestyy diginä
25. maaliskuuta

Ave Maria!

Catholic Students' Club – Helsinki

Spring 2022

Rosary and Holy Mass or Adoration
in Latin and English
in St. Henry's Cathedral
on the following Tuesday
evenings at 18.00:

March 1 & 15 & 29
April 12 & 26
May 10 & 24

All students and young adults and others
interested in the Catholic Faith, welcome!
Afterwards, a nice get-together. Many other
activities as well. Confession during Rosary.

cshelsinki.wordpress.com

Uutuudet ja klassikot
– kirjakauppa.netistä

katolinenkirjakauppa.net

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

URKUMUSIIKIN

JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin
katedraalissa **torstaina klo 18.00.**

3.3. Marko Pitkäniemi (Helsinki)

Tervetuloa!

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline, DL).

Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää. – F I D E S –

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO

Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki

09 628 398

Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

HELSINKI

**Pyhän Henrikin
katedraaliseurakunta**

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki
Puh. 09-637853, 046-9552353
Sähköposti henrik@katolinen.fi
Kotisivu henrik.katolinen.fi

- La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu. Ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukorukous. Pe 17.30 adoraatio. (Paastonaikana pe 17.30 ristintien hartaus, adoraatio iltamessun jälkeen.) Ke ja la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja ma, ke, pe 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja ja sopimuksen mukaan.

- *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary. Fri. 17.30 Adoration. (During Lent, Fri. 17.30 Stations of the Cross, Adoration after the Evening Mass.) Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Mon., Wed., Fri. 17.30, as well as before Masses on Sunday and by appointment. Masses also in other cities.*

- Messuja voi seurata osoitteessa: henrik.katolinen.fi

- Huom.! Paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 17.30 ja iltamessun jälkeen adoraatio.

26.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tikkurilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
2.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
5.3. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 11.00-15.00 retretti vietnamiksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
6.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Keravalla, 13.00 gregoriaaninen messu, 14.30 messu vietnamiksi, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu

7.3. ma 18.30 johdantokurssi
12.3. la 9.30-16.00 seurakunnan paastoretretti englanniksi/ Parish Lenten Retreat in English, 10.00-12.45 ensi-
kommuunio-opetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
13.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tikkurilassa, 12.30 perhemessu ja adoraatio, 18.00 iltamessu
19.3. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
20.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 pää-

messu, 11.00 messu Keravalla, 12.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 15.00 messu arameaksi, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
21.3. ma 18.30 johdantokurssi
25.3. pe Herran syntymän ilmoittaminen: 18.00 messu
26.3. la 9.30-15 seurakunnan paastoretretti, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.00 messu Tikkurilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 16.00 ukrainalainen liturgia, 18.00 iltamessu

ENSIKOMMUUNIO-OPETUS
12.3. la 10.00-12.45

VAHVISTUSOPETUS
5.3., 19.3., 2.4. la 10.45-13.00

JOHDANTOKURSSI
7.3., 21.3., 4.4. ma 18.30

MUUT PAIKKAKUNNAT

Kerava (ev.-lut. kirkko, Papintie 6): 6.3., 20.3., 3.4. su 11.00
Porvoo (ort. kirkko, Vanha Helsingintie, Porvoo): 20.3. su 15.00
Tikkurila (Dickurby skola, liikuntasali, Urheilutie 2-4, Vantaa): 27.2., 13.3., 27.3., 10.4. su 11.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki
Puh. 09-2411633, 040-9659137
Sähköposti maria@katolinen.fi
Kotisivu maria.katolinen.fi

- La 10.00 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukorukous (paastonaikana ristintie), 10.00 päämessu suomeksi, su 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. su lastenmessu, 3. su vietnami, 4. su lastenmessu, 5. lastenmessu), 13.00 messu englanniksi, 14.30 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukorukous englanniksi (paastonaikana ristintie), 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 8.00 messu suomeksi tai englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe 16.45-17.05, la 17.30-17.50, su 9.30-9.50 ja 17.30-17.50. Seurakunnan kanslia avoimena ma-ke 10.00-15.00.

- *Sat. 10.00 Mass in Finnish, 18.00 Evening Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish (Stations of the Cross during Lent), 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Children's Mass in Finnish, 3rd Vietnamese, 4th Children's Mass in Finnish, 5th Children's Mass in Finnish), 13.00 Mass in English, 14.30 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English (Stations of the Cross during Lent), 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Laudes, 8.00 Mass in Finnish or English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Evening Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 16.45-17.05, Sat. 17.30-17.50, Sun. 9.30-9.50, 17.30-17.50. Parish office open Mon.-Wed. 10.00-15.00. 10.00-15.00.*

- Kaikki messut ovat katsottavissa internetissä Youtuben "Pyhä Maria" kanavalla.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.30 ruusukorukous, 10.00 messu suomeksi, 10.00-11.00 pyhäkoulu seurakuntatalissa, 11.30 lastenmessu suomeksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

2.3. ke tuhkakeskiviikko (paasto- ja abstinenssipäivä): 8.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi

6.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 ristintie, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

12.3. la 10.00 messu suomeksi, 10.30-15.00 paastonajan retretti, 18.00 messu suomeksi

13.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.30 ristintie, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu suomeksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

19.3. la 10.00 messu suomeksi, 11.00-16.00 retretti vietnamiksi, 18.00 messu suomeksi

20.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 ristintie, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu suomeksi/vietnamiksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

27.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.30 ristintie, 10.00 messu suomeksi, 10.00 pyhäkoulu lapsille seurakuntatalissa, 11.30 lastenmessu suomeksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

MUUT PAIKKAKUNNAT

Espoo (Olarin kappeli, Kuunkehrä 4): 6.3., 3.4., 29.5. su 16.00

Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 19.3., 23.4., 28.5. la 16.00

Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkullantie 26): 12.3., 9.4., 14.5. la 14.00

TURKU

**Pyhän Birgitan ja autuaan
Hemmingin seurakunta**

Ursininkatu 15a, 20100 Turku
Puh. 02-2314389, 0400-458128
Sähköposti birgitta@katolinen.fi
Kotisivu birgitta.katolinen.fi

- Su 9.00 messu ruotsiksi tai latinaksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.30

messu puolaksi tai vietnamiksi tai ei messua, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe, la 7.30 messu, ti ja to 18.00 messu. To 17.30 adoraatio (paastonaikana ristintie). Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

- *Sun. 9.00 Mass in Swedish or Latin, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in Polish or Vietnamese or no Mass, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration (Stations of the Cross during Lent). Confessions half an hour before Mass and by appointment.*

- Päivitetty tiedot löytyvät aina seurakunnan kalenterista osoitteesta <https://www.catholicurku.fi/>.

- Huom! Messuihin voivat osallistua vain ne, joilla ei ole minkäänlaisia flunssan tai koronavirustartunnan oireita. Riskiryhmiin kuuluvia pyydetään jäämään kotiin. Messun aikana ei jaeta rauhantervehdystä kätelemällä. Paikanvaraus-
ta ei tarvita. Maskin käyttöä suositellaan.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

2.3. ke tuhkakeskiviikko: Huom.! ei aamumessua, 18.00 messu ja tuhkan jakaminen

5.3. la Huom.! ei aamumessua, 9.30 katekeesi, 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/mässa på Åland, 13.00 perhemessu

6.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

13.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

18.3. pe 16.00 Birgittalaismaallikot

19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso: 7.30 messu, 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/mässa på Åland
20.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 13.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

22.3. ti 18.45 SCJ-maallikot

25.3. pe Herran syntymän ilmoittaminen: Huom.! ei aamumessua, 18.00 messu
27.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 5.3., 2.4. la 9.30

MUUT PAIKKAKUNNAT

Eurajoki (ev.-lut. kirkko, Kukkapolku 2): 13.3., 27.3., 10.4. su 15.00

Ahvenanmaa (S:t Märtensgården, Hindersbölevägen 11): 5.3., 19.3., 2.4. la 10.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 13.3., 10.4. su 17.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä
Puh. 014-612659, 050-5630235
Sähköposti olavi@katolinen.fi
Kotisivu olavi.katolinen.fi

- Su 9.00 messu, 10.00 ruusukko (paastonaikana ristintie), 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu. Ti 7.00 messu, 18.00 gregoriaaninen messu. Ke 18.00 messu. To 18.00 adoraatio ja 18.30 messu. Pe 7.00 messu. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Parannuksen sakramentti ma, ti, ke, to 17.30-17.55, la 9.30-10.55 ja su 10.00-10.25 tai sopimuksen mukaan.
- Sun. 9.00 Mass in Finnish, 10.00 Rosary (Stations of the Cross during Lent), 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass. Tues. 7.00 Mass, 18.00 Gregorian Mass. Wed. 18.00 Mass. Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass. Fri. 7.00 Mass. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs. 17.30-17.55, Sat. 9.30-10.55. and Sun. 10.00-10.25 or by appointment.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

- 2.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
- 6.3. su paaston 1. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
- 13.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
- 19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso: 9.00 Lauantaikurssin alkuhartaus, 12.30 perhemessu
- 20.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.00 messu, 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
- 25.3. pe Herran syntymän ilmoittaminen: 7.00 messu, 18.00 messu
- 27.3. su paaston 4. sunnuntai (Laetare): 9.00 messu, 10.00 ristintie, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

HETKIPALVELUKSET KIRKOSSA PAASTONAİKANA

ma 19.00 vesper
ti 7.40 laudes, 19.00 vesper
ke 9.00 laudes
to 9.00 laudes, 19.00 vesper
pe 7.40 laudes, 19.00 vesper
la ja su 8.00 laudes, 18.00 vesper

LAUANTAIKURSSI

19.3., 23.4., 21.5. la 9.00

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere
Puh. 03-2127280, 050-3617942
Sähköposti risti@katolinen.fi
Kotisivu risti.katolinen.fi

- Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, pe 18.00, to 7.30 messu. Ke 17.40 vesper. Pe 17.15 adoraatio (paastonaikana ristintie). La messuaika vaihtelee. (Yleensä messu klo 8.00). Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
- Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00, Thurs. 7.30 Mass. Wed. 17.40 Vespers. Fri. 17.15 Adoration (Stations of the Cross during Lent). Sat. Mass time varies. (Normally Mass at 8.00). Confession every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for other cities below.)

• Striimattua messua voi katsoa joka päivä osoitteessa <https://risti.katolinen.fi/live-stream.html> tai <https:// tampere.livestreams.fi>.

- 27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 11.30 vahvistusopetus, 15.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 2.3. ke tuhkakeskiviikko: 17.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
- 4.3. pe 17.15 ristintie, 18.00 iltamessu
- 6.3. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 8.3. ti 18.00 messu Hervannassa
- 9.3. ke 18.00 iltamessu, 18.30 raamattupiiri
- 11.3. pe 17.15 ristintie, 18.00 iltamessu
- 12.3. la 10.30 perhemessu, 11.00 lastenkerho
- 13.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 15.3. ti 18.00 iltamessu, 18.30 naistenpiiri
- 16.3. ke 18.00 iltamessu, 18.30 informaatiokurssi
- 18.3. pe 17.15 ristintie, 18.00 iltamessu
- 19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso: 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
- 20.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 11.30 vahvistusopetus, 13.00 messu vietnamiksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
- 22.3. ti 14.00 messu, 14.30 seniorit
- 23.3. ke 18.00 iltamessu, 18.30 Usko & elämä -sarja
- 25.3. pe Herran syntymän ilmoittaminen: 17.15 ristintie, 18.00 juhlamessu
- 26.3. la 9.00-15.00 paastonajan retretti suomeksi

27.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 11.30 ensikommunio-opetus, 15.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

ENSIKOMMUUNIO-OPETUS

27.3. su 11.30

VAHVISTUSOPETUS

27.2., 20.3. su 11.30

KATEKEESI 19.3. la 9.50

INFORMAATIOKURSSI 16.3. ke 18.30

MUUT PAIKKAKUNNAT

Hämeenlinna (ort. kirkko, Erottajakatu 2): 6.3. su 13.00 katekeesi lapsille, 15.00 messu

Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 13.3. su 16.00

Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): 27.2., 13.3., 27.3. su 12.00
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): 27.2. su 16.00, 12.3. la 12.00 ja 16.00, 27.3. su 16.00

Seinäjäki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): la 19.3., su 9.4.

(Huom.! palmusunnuntai), la 23.4., la 21.5. klo 17.00

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola
Puh. 05-5444 110, 040-4865614
Sähköposti ursula@katolinen.fi
Kotisivu ursula.katolinen.fi

- Su 13.00 messu. Ke 7.00 messu. To 16.30 adoraatio, 17.00 messu. Pe 17.00 messu. Rippiaika pe 16.30-16.50 sekä sopimuksen mukaan.
- Sun. 13.00 Mass in Finnish. Wed. 7.00 Mass in Finnish. Thurs. 16.30 Adoration, 17.00 Mass in Finnish. Fri. 17.00 Mass in Finnish. Confessions Fri. 16.30-16.50 and upon agreement.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 13.00 messu

- 2.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
- 3.3.-12.3. to-la Huom.! mahdollisia muutoksia aikatauluissa, seuraa tiedottamista seurakunnan sivuilta
- 13.3. su paaston 2. sunnuntai: 13.00 messu
- 20.3. su paaston 3. sunnuntai: 13.00 messu
- 27.3. su paaston 4. sunnuntai: 13.00 messu

JOHDANTOKURSSI

Koko maan laajuinen johdantokurssi etäopetuksena. Tapaamiset joka keskiviikko klo 19.00-20.00. Tarkempia tietoja ja ilmoittautumiset ottamalla yhteyttä seurakuntaan.

SEURAKUNTANEUVOSTON KOKOUS

25.2. pe 18.00

MUUT PAIKKAKUNNAT

Kotka (Langinkosken kirkko, Langinkoskentie 1): 26.2., 26.3. la 16.30

Lahti (Launeen kirkko, Tapparakatu 22): 27.2., 13.3., 27.3. su 18.00

Lappeenranta (Lappeenrannan kirkko, Mannerheiminkatu 1): 19.3. la 16.15 (Huom.! aika)

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu
Puh. 08-347834, 044-0200245
Sähköposti perhe@katolinen.fi
Kotisivu perhe.katolinen.fi

- Su 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 16.30 ruusukko, 17.00 iltamessu. To 16.00 adoraatio. (Kuuauuden 1. perjantaina adoraatio klo 12.00-17.00. Näinä viikkoina ei adoraatiota torstaina.) La 11.30 messu ja Angelus. Ti, ke, la 18.00 Neocatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus arkin puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan. Muutokset vakio-ohjelmaan ovat mahdollisia.

• Sun. 10.00 High Mass in Finnish, 12.15 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 16.30 Rosary, 17.00 Mass in Finnish. Thurs. 16.00 Adoration. (1st Fri. of the month: Adoration from noon to 17.00. No Adoration on Thursday that week.) Sat. 11.30 Mass and the Angelus. Tues., Wed., Sat. 18.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Mon.-Fri. half an hour before Mass as well as by appointment. Masses also in other cities. (See the schedule below.) Please note that changes to the above programme are possible.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Raahessa

- 2.3. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
- 6.3. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Torniossa
- 13.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Rovaniemellä
- 19.3. la pyhä Joosef, Neitsyt Marian puoliso: 11.30 messu
- 20.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kemissä
- 27.3. su paaston 4. sunnuntai (Laetare): 10.00 päämessu, 12.15 messu englanniksi/Mass in English, 17.30 messu Kajaanissa

MUUT PAIKKAKUNNAT

Kajaani (Kirkkokatu 17): 27.3. su 17.30

Kemi (Lehtokatu 31): 20.3. su 17.00

Tornio (Lukiokatu 1): 6.3. su 17.00

Raaha (Brahenskatu 12): 27.2. su 17.00

Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.3. su 17.30

KUOPIO

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönrotinkatu 24, 70500 Kuopio
Puh. 044-3657142, 044-9744608
Sähköposti joosef@katolinen.fi
Kotisivu joosef.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu. Ma, ti, ke, to 18.00 messu, pe 9.00 messu. To 17.30 adoraatio. Pe 17.30 ristintie paastonaikana. La 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika ti 16.00, ennen messua ja sopimuksen mukaan. Ohjelmaan voi tulla muutoksia, jotka voi tarkistaa seurakunnan kalenterista.

• Sun. 10.00 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs. 18.00 Mass in Finnish, Fri. 9.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Fri. 17.30 during Lent Stations of the Cross. Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Tues. 16.00, before Masses, and by appointment. Changes to the programme are possible. Please look at the updated calendar on the website of the parish.

27.2. su kirkkovuoden 8. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu
2.3. ke tuhkakeskiyhteisö: 18.00 messu
4.3. pe 18.00 messu Savonlinnassa
6.3. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu
9.3. ke 18.00 iltamessu, 18.45 johdantokurssi
13.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu
18.3. pe 18.00 messu Mikkelissä
19.3. la pyhä Joosef (seurakunnan nimikokouhla): 11.00 messu
20.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu
23.3. ke 18.00 iltamessu, 18.45 johdantokurssi
27.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu

JOHDANTOKURSSI

9.3., 23.3. ke 18.45

MUUT PAAKKAKUNNAT

Joensuu (Kaislakatu 6): sunnuntaisin klo 10.00 (Tilaisuus ripittäytymiseen puoli tuntia ennen messuja.)

Savonlinna (Erkonkatu 11): 4.3. pe 18.00
Mikkeli (Jääkärintie 1): 18.3. pe 18.00

Hiippakunnan kuuria

Piispantalo: Rehbindertie 21, 00150 Helsinki, 09-6877460, hiippakunta@katolinen.fi • **Taloustoimisto:** 050-4621522 (ma-pe 11-15), ekonomi@katolinen.fi.

• **Opetusosasto:** Kuusitie 6, 00270 Helsinki, 050-5440871, opetus@katolinen.fi.

Katolinen tiedotuskeskus: Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki, 09-6129470, info@katolinen.fi • **Julkaisuosasto:** katri.tenhunen@katolinen.fi • **Viestintäosasto:** marko.tervaportti@katolinen.fi.

Keskukset

Suomen Caritas

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Toimisto ja kauppa ovat avoinna ma-pe klo 10-15.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

Lisätietoja: www.academicumcatholicum.blogspot.com.

Obl.OSSS -

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit - luostarisääntökunnan maallikkoyhteisöjen ryhmä Turussa. Kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin ja ylisäjäen äiti M. Bernabé O.Ss:n johdolla.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: **January 18 • February 1 & 15 • March 1 & 15 & 29 • April 12 & 26 • May 10 & 24** • Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. More information: cshelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot - OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • **Kevät 2022 - 74. toimintavuosi** • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin, kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntatalissa. • **Kevään ohjelmaa: 8.3.** Luostarilaitos Suomessa keskiajalla /Johannes Rein • **19.4.** Fransiskaaneista /isä Ryszard Miś • **10.5.** Franciscus ja luonto /Elias Hämäläinen • Vastuuhenkilö: Marko Pitkäniemi OFS, puh. 046 6175314, sp: marko.pitkaniemi@katolinen.fi • Kotisivu: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja An Nguyen, timeof2010@gmail.com. (Gregorius-yhd.) Moderaattori Anders Hamberg. • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot - SCJ

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.ber-tozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.ber-tozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntatalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hillikka.bernard@hotmail.com.

Karmeliittamaallikot - OCDS

Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis • Vastuuhenkilö Eva Maija Kralin, puh. 0503546881, email: evalmaija@gmail.com • www.sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Maallikkodominikaanit - OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Pertti Ylinen OP, perttiy60@gmail.com, puh. 050 3042419. Kotisivu: maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntatalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu kuukauden 1. keski- viikkona pyhän Marian kirkolla. Ensimmäinen messu klo 14.00 ja sen jälkeen kahvit ja ohjelmaa srk-salissa.

Seniorit

Seniorit kokoontuvat joka kuukauden kolmantena tiistaina messuun Pyhän Henrikin katedraalissa kello 14.00. Mahdollisista muutoksista ilmoitetaan erikseen. Tervetuloa!

Miikka Nummenpää

LUONNOLLINEN PERHESUUNNITTELU

Elämäntapa ilman ehkäisyä

Sympto-termaalinen ja sympto-hormonaalinen menetelmä

Luonnollinen perhesuunnittelu (LPS) on syntyvyyden säätelyn menetelmä, jossa hedelmällisyyden todellisuus on jatkuvasti läsnä puolisoitten elämässä. Se perustuu naisen hedelmällisyyden merkkien tarkkailuun, jotta voidaan tunnistaa kuukautiskierron hedelmälliset ja hedelmättömät vaiheet ja ajoittaa yhdynnät niiden mukaan – sekä raskautta toivottaessa että kun raskauden alkaminen halutaan välttää.

Luonnollinen perhesuunnittelu on luotettava, eettinen ja luonnonmukainen perhesuunnittelun metodi, joka tutkimusten perusteella on myös oikein käytettynä tehokas. Luonnollinen perhesuunnittelu on katolisen kirkon avioliittonopeutuksen mukainen syntyvyyden säätelyn menetelmä, mutta siitä voivat hyötyä muutkin kuin katolilaiset.

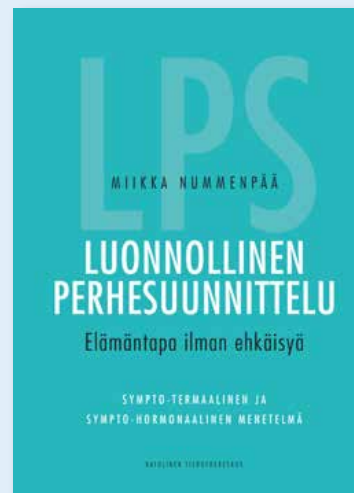
Tämä kirja on ensimmäinen kattava suomenkielinen johdatus luonnollisen perhesuunnittelun sympto-termaaliseen ja sympto-hormonaaliseen menetelmään.

Miikka Nummenpää on terveyskeskuslääkäri ja perheenisä. Hän tarjoaa koulutusta luonnolliseen perhesuunnitteluun internetsivullaan www.ehkaisynetiikka.com.

KATT 2022, 122 sivua, 20,-

katolinenkirjakauppa.net

UUTUUS

Tulojen kehitys herättää huolta

Tammi-helmikuun taitteessa seurakunnista kotiin tullut jäsenmaksukirje muistuttaa, että jokaisen täysi-ikäisen katolilaisen olisi pidettävä huolta oman seurakuntansa ja paikalliskirkkonsa toimintakyvystä – myös taloudellisesti. Näin on tietysti missä tahansa yhteisössä. Mutta tämä korostuu uskonyhteisöissä, joilla ei ole kirkollisverotusoikeutta.

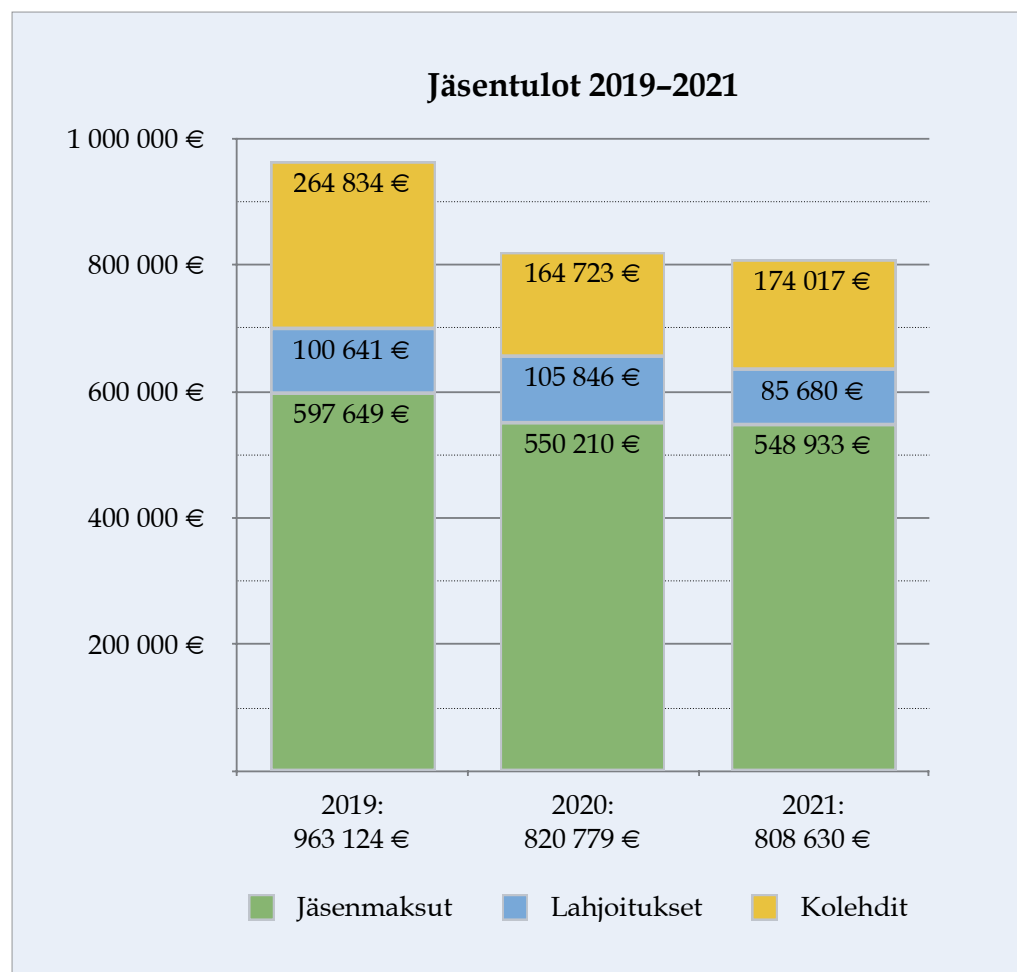
Jäsenmaksu ei koske vain aktiiveja, kirkossa käyviä katolilaisia, vaan kaikkia, niitäkin, jotka harvoin ovat tekemisissä seurakuntansa kanssa, sillä jonakin päivänä hekin voivat kokea tarvetta kääntyä oman uskon-yhteisönsä puoleen. Heitä ja meitä kaikkia vartenhan kirkko on olemassa, tänään ja huomenna, joka päivä. Tällä hetkellä kuitenkin vain varsin pieni osa jäsenistä maksaa jäsenmaksua säännöllisesti.

Laajaa talouskatsausta ei tähän lehteen ollut vielä mahdollista saada. Vuoden 2022 talousarviota ei ole vielä vahvistettu, kun hiippakunnan talousneuvosto istuu päättämään talousarviosta vasta 25. helmikuuta. Joulukuun kokouksessa arvio piti jättää pöydälle useiden epävarmuustekijöiden vuoksi. Niistä ilman muuta yksi keskeisiä oli koronatilanteen kehittyminen. Lisäksi vuoden 2021 tilinpäätöstyö on vielä käynnissä eivätkä tiedot ole vielä lopullisia kaikkien seurakuntien osalta. Tässä kuitenkin muutamia tietoja menneestä vuodesta ja tulevasta.

Tulot ovat vähentyneet

Jäsentulojen eli jäsenmaksujen, lahjoitusten ja kolehtien, kehitys ei viime vuosina ole toteutunut niin, että kehitys turvaisi hiippakunnan ja seurakuntien tulevaisuuden. Vuonna 2019 – ennen koronaa ja kahden jäsenmaksukirjeen tahdilla – jäsentulojen kokonaissumma oli n. 963 000 euroa. Vuonna 2020, jolloin keväällä kirkot tyhjenivät koronan takia, jäsentulojen kokonaissumma oli noin 821 000 euroa, lähes 15 prosenttia vähemmän kuin edellisenä vuonna. Sitä voidaan kuitenkin pitää tyydyttävänä ottaen huomioon, että kolehteja ei ollut mahdollista kerätä entiseen malliin eikä jäsenkirjeitä mennyt koteihin kuin yksi.

Tätä taustaa vasten on huolestuttavaa, että vaikka 2021 kirkoissa pystyttiin jo välillä palaamaan normaaliin rytmiin, ei jäsentulojen kokonaismäärä noussut, vaan päinvastoin laski vielä puoliskoista prosenttia 808 000 euroon. Oheisessa kaaviossa on nähtävissä tarkempia lukuja. Ensimmäiset tiedot tammikuun lopusta 2022 eivät nekään lupaa hyvää, lasku edellisen vuoden tammikuuhun on selvä. Suunta pitäisi saada käännettyä ja tähän tarvitaan jokaista seurakuntiemme jäsentä.

Tulevia haasteita

Yleisesti ottaen on kuitenkin oltava kiitollinen siitä, että jäsenmaksuvelvollisuuden myötä katolilaisten tuki seurakunnille on selvästi kasvanut. Ja näin koronarajoitusten aikaan on ollut oikea ratkaisu, että kirkko on pyytännyt tukea nimenomaan tilisiirtoina. Jos olisimme pelkkien kolehtien varassa, olisimme melkoisessa pulassa. Mutta edelleen on tilanne se, että jäsentuloja kertyy aikuista jäsentä kohden selvästi alle 100 euroa/vuosi. Kirkollisverotuksen kautta jäsenmaksuja keräävillä yhteisöillä summa on vähintään viisinkertainen. Myös monilla vapailla kirkoilla jäsentulot ovat aivan toista luokkaa. Ongelma ratkeaisi helposti, jos vain yhä useampi katolilainen muistaisi osallistua seurakuntansa tukemiseen maksamalla säännöllisesti jäsenmaksua. Kysymys ei ensi sijassa ole edes siitä, kuinka paljon maksaa, vaan siitä, että ylipäänsä maksaa. Kirkkomme kustannustaso on verrattain alhainen, ja jokaista kulu-erää punnitaan tarkasti. Esimerkiksi työntekijöiden palkkataso on selvästi suomalaista keskitasoa alhaisempi.

Yksi lisähaaste vuodelle 2022 on se, että useat avustukset maksetaan aikaisemmasta poiketen vasta loppuvuonna. Esimerkiksi Saksasta saatu erityispalkkatuki saataneen vasta vuoden toisella puoliskolla, kun aiemmin ensimmäinen erä on saatu maaliskuuhun. Koska erilaiset avus-

tukset kattavat noin kolmasosan kirkon koko budjetista, on avustusten maksatusrytmilläkin suuri vaikutus likviditeettiin. Siksi on hyvin tärkeää, että jäsenet maksaisivat jäsenmaksunsa kuukausittain, säännöllisesti. Suuren ennakoimattoman lisähaasteen tilanteeseen tuo inflaation raju nousu kaikissa länsimaissa. Sähkön ja bensiinin ja muun energian hinnannousut vaikuttavat myös muihin hintoihin, jota ei nyt pystytä kompensoimaan ilman suurempia jäsentuloja. Kustannusten nousun lisäksi seurakunnissa on meillä monia rakennusinvestointeja, jotka on lähes pakko suorittaa rakennusten rakenteiden heiketessä iän myötä.

Ihmisten nyt palatessa messuun ja seurakuntien elämän normalisoituessa on todennäköistä, että myös kolehtien määrä kipuaa takaisin koronaa edeltävään aikaan, jolloin ne olivat lähes sata tuhatta euroa korkeammalla tasolla kuin viimeisenä kahtena vuotena. Ilonaihe on myös pitkin syksyä ollut se, että hiippakunnan rahastosijoitukset ovat tuottaneet erittäin hyvin.

Lisää tietoa taloudesta ja talousarviosta seuraavassa Fideksessä 3/2022, joka ilmestyy digitaalisena 25.3.2022.

Peter Kuronen
Hiippakunnan ekonomi